

2360

ΒΙΘΥΝΙΑΚΟΝ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
Ο ΦΡΟΥΡΟΣ

ΕΤΟΣ Δ΄.

— ❁ || 1914 || ❁ —

824/3177

«Καδ' δύναμιν ἔρδειν»

ΗΣΙΟΔΟΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
Τύποις Μισσηλιδῶν, Πάλ κατὰν χάν, 34

1913

Καὶ τὸ Δοῦν ἔτος ἢ ἔκδοσις τοῖς πᾶσιν ἀναγνώσταις
τοῦ Ἡμερολογίου ἐνθέρμως εὐχεται αὐτοῖς αἰσιον
καὶ εὐτυχῆς καὶ πάροχον πάσης εἰρήνης
τὸ 1914

Ἐργάσου εὐθαρσῶς καὶ μετ' εὐνομίας ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος.
«ἀξίωμα»

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἔσα εἶπαμεν καὶ ἐλαλήσαμεν ἀπὸ πολλοῦ τῷ δημοσίῳ δηλοῦμεν, ὅτι οὐδένα ἔχομεν σκοπὸν ἵνα προσβάλωμεν κανένα ἐλαυνόμενοι ἀπὸ ποικίλους ὑποτελεῖς σκοπούς. Ὁμολογοῦμεν ἀπεριφράστως ὅτι παρ' οὐδενὸς ἐξηγοράσθημεν οὔτε Πανσλανισταῖ, οὔτε Σιωνισταῖ, οὔτε παράσπανδοι καὶ βάρβαροι Βούλγαροι, οὔτε ἄπονοι Χριστιανοί, ἀλλ' οὔτε ἀργυρώνητοι εἶμεθα. Ἐκείνο ὅπερ γράφομεν καὶ διαλαλοῦμεν διὰ τῆς γραφίδος ἡμῶν ἀνά τὸν κόσμον τὸ πράττομεν ἀπὸ ἀγνοῦς λόγους, ἀπὸ βλέψεις βελτιώσεως, ἀπὸ ἀρχαῖς ὑγιεῖς ἀπὸ ἐπιθυμίαν ἵνα ὀρθοποδίσωμεν, ὅπως ἀνανήφοντες ἀπὸ ἀδρανείας ἀχθῶμεν εἰς μεταρρυθμίσεις συμφώνως τῇ προόδῳ τῆς ἀνθρωπότητος· ἐπιθυμοῦμεν δηλαδὴ μίαν νέαν Ἐκκλησιαστικὴν, Σχολικὴν καὶ Κληρικὴν ἀναδιοργάνωσιν. Ἐπέστη πλέον ὁ καιρὸς τῆς τυπικότητος, τῆς σχολαστικότητος καὶ τοῦ ἐμπαιγμοῦ.

Ἐὰν δὲ οἱ τε γραφόμενοι καὶ οἱ λεγόμενοι ἡμῶν τοιοῦτοι λόγοι καυτηριάζοντές τινας καθίστανται παραίτιοι παρεξηγήσεων, οἱ οὕτω φρονοῦντες δεόν νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των, ὅτι διὰ τὸ «ἀμαρτημάτων» τοῦτο ἀργότερα μεταμελοῦμενοι οὐ μόνον θὰ μᾶς δικαιώσωσιν, ἀλλὰ αὐτοὶ οὗτοι θὰ γείνωσιν αὐτοβούλως ἐνθερμοὶ θιασῶται τῶν λεγομένων ἡμῶν.

Ἐκδίδεται ἀναλώμασι τοῦ ἐν Ἀδάπαζαρ ἱατροῦ
κ. Μωϋσέως Βιθυνοῦ.

ΟΛΙΓΑ ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ!

Ἐγράψαμεν ἄλλοτε καὶ τώρα πάλιν συνεχίζοντες τὴν τακτικὴν ἡμῶν φωνοῦμεν, ὅτι καὶ ἡ Ἐπαρχία τῆς Βιθυνίας ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, ἤτοι ἐκ τῆς μυθολογικῆς περιόδου τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας, ἤκμασεν ἕν τε τῷ Ἑλληνισμῷ καὶ ἐν τῇ Χριστιανωσύνῃ καὶ διεδραμάτισεν ἐν τῷ μικρῷ αὐτῆς κύκλῳ πρόσωπον ἀρκετὰ σημαντικόν.

Ἀναμφήριστον τυγχάνει, ὅτι ὁ ἕξ Ἀσίας μεταφερθεὶς πολιτισμὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφ' οὗ ἀνεπτύχθη καὶ ἠνδρώθη ἀργότερον ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ, χώρα μεταλαμπαδευθεὶς διὰ τῶν διαφορῶν ἀποικιῶν αὐτοῦ ἐξηπλώθη καὶ διεχύθη καὶ εἰς τὴν Βιθυνίαν, διὰ δὲ τοῦ μεγαλάνυμου υἱοῦ τῆς Ἀριστοτελείου Σχολῆς Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἐδραιωθεὶς ἀνά τὴν Ἀσιάτιδα χώραν συνεπέφερε καὶ τὸν νέον πολιτισμὸν εἰς αὐτὴν· διὰ δὲ τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ ἐπιρροῆς ἔφερε μεγάλα καὶ ἀξιόλογα ἀποτελέσματα, ὁ δὲ Χριστιανισμὸς ἐπέδωκεν εἰς τὴν Βιθυνίαν, καὶ δὴ ἀμέσως ἀπὸ τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων ὑπὸ τῶν Πέτρου καὶ Ἀνδρέα.

Συνελεῖα δὲ τῆς τοιαύτης ἐπιδόσεως τῆς Ἐπαρχίας ταύτης εἰς τὴν πρόοδον ἔχομεν τοὺς εὐφρευτέρους πατέρας καὶ τοὺς φρονιμοτέρους τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ἀκμάζοντας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ: Ἐν αὐτῇ σχεδὸν ἐγεννήθησαν οἱ μεγαλύτεροι πατέρες τοῦ Χριστιανισμοῦ (οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Συρίᾳ, Καπαδοκίᾳ), αἱ ἱεραὶ σύνοδοι, τὰ ἀμφικτιονικὰ συνέδρια τῆς Χριστιανωσύνης, συνεκροτήθησαν ἐν Χώραις

Ἀσιατικαῖς, καὶ ἡ πάλη τῆς Ἀριστοτελείου φιλοσοφίας κατὰ τῶν νέων στοιχείων διεδραματίσθη ἐν αὐταῖς.

Τίς δύναται καὶ σήμερον ἀκόμη νὰ ἀμφισβητήσῃ, ὅτι ἡ σπουδὴ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἅτινα ἐσόφισαν ποτὲ πάντα τὰ ἤδη πεπολιτισμένα τῆς Δύσεως ἔθνη καὶ μελετώμενα εἰσέτι δὲν παύουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ παρέχουσι ἡμέρα τῆ ἡμέρα, ὡς ἀπὸ πηγῆς πολυχεύμονος, ἄφθονον ὕλην παντοίας ἐπιστήμης καὶ τέχνης;

Ὅθεν ἀξίζει νὰ μὴ ἐγκαταλειφθῆ καὶ ἡ ἐπαρχία τῆς Βιθυνίας εἰς τὴν λήθην, ἀλλ' ἐξεταζομένη καὶ περιγραφομένη πάντοτε παρὰ τῶν τέκνων αὐτῆς νὰ εἶνε τὸ ἀγαστὸν ἐντροφῆμα αὐτῶν, ὁ ἐλάχιστος φόρος αὐτῶν πρὸς ταύτην.

Ἡ Ἑκδοσις

ΕΡΤΣΑΟΓΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ

Α'. Μωαμεθανικαὶ

Ραμαζάν=νηστεία
Χηρκάι σερίφ=ἡ προσκύνησις τοῦ μανδύου τοῦ Προφήτου
Λεϊλέτ-οὐλ καδρ=γκαδῆρ γκεδζεση=ἡ σύλληψις
Κουρβάν-μπαϊράμ=
Μουχαρρέμ=νέον ἔτος
Μεβλούτ=μῆν τῶν Μνημοσύνων

Β'. Ἀρμενικαὶ

Γκαγάντ=ἀρχιχροινά
Δζουνουδτ βέ Μικιρδουτιοὺν = Γέννησις καὶ Βάπτισις Χριστοῦ
Μερελότς=τῶν Κεκοιμημένων
Ἄβετοῦμ=Εὐαγγελισμοῦ
Ζαδδίκ=Πάσχα
Βαρταβάρ=Μεταμορφώσεως=γκιοβερτσὶν παναῖρὶ
Χάτς-Βεράτς=Τοῦ Σταυροῦ

Γ'. Ἰουδαϊκαὶ

Πεσόχ=χαμουρσοῦς μπαϊράμ
Χάγ χασσαβουώθ=γκιοὺλ μπαϊράμ
Ρὰς-άσανά=νέον ἔτος:
Χάγ-άσονκὼθ=σκηνοποῖτα=καμὶς μπαϊράμ
Χανουκά=ἐγκαίνια=κανδὶλ μπαϊράμ
Πουρίμ=Ἀπολύτρωσις τοῦ Ἰσραὴλ=σεκέρ μπαϊράμ

ΓΝΩΜΙΚΟΝ

Ἐχεις χοῦμα;
ἔχεις κτήμα.
Δὲν ἔχεις χοῦμα
γίνεσαι θῦμα.

ΤΩ ΥΨΙΠΛΟΥΤΩ

Μοῦσα μου ἔννεπε
ἄνδρα ὃς ἄλλοτε
ἔβωσκεν αἰγας
κι' ἄρπαξε κ' ἔκλειψε
κι' ἐσουφροποίησε
κι' ἔγεινε μέγας.

ΒΙΘΥΝΙΑΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ

1. Ἄριστοῦ= Δάρι-
δζα.—Αὕτη εἶνε μία
ἀπὸ τὰς πολυανθρώ-
πους καὶ ἀκμαίας κώ-
μας τῆς Βιθυνίας. Ἡ
ὀνοματολογία αὐτῆς
ποικίλως φερομένη
παρὰ διαφόροις συγ-
γραφεῦσι (ἀπὸ Τρά-
ριον, Τράλιον καὶ Ἄ-
ρεται καὶ Ἄρετοῦσαι
καὶ Ρύσιον=ρίτιον)
ἔχει κοινῶς Δάριδζα:
Ἡ πολίχνη αὕτη ἀρ-
χαία οὔσα εἶνε ὀνο-
μαστή τόσοσιν διὰ τὴν
φιλομάθειαν καὶ τὴν
εἰς τὰ γράμματα ἐπί-
δοσιν τῶν κατοίκων
αὐτῆς, ὅσον καὶ διὰ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμ. 31. Ἡ ἡμ. ἔχει ὡρ. 10 ἢ νύξ 14

Ο.	Ν.	Π.	Τ.	
7	14	1	Τ	ΠΕΡΙΤΟΜΗ. Βασιλείου τοῦ Μεγ.
8	15	2	Π	Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης, Θεαγέν.
9	16	3	Π	Μαλαχίου προφήτου Ῥοδίου μαρτ.
10	17	4	Σ	Ἡ Συναξίς τῶν Ὁ' Ἀποστόλων.
11	18	5	Κ	Παραμονὴ τῶν Φώτων.
12	19	6	Δ	ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ.
13	20	7	Τ	Ἡ Συναξίς Ἰωάννου τοῦ Προδρ.
14	21	8	Τ	Γεωργίου τοῦ Χυζεβίτου, Δομνίκ. ὁσ.
15	22	9	Π	Πολυεκτου μ. καὶ Εὐσταθίου Φ.
16	23	10	Π	Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης.
17	24	11	Σ	Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβ. Ἄγαπιου.
18	25	12	Κ	Τατιανῆς μάρτυρος.
19	26	13	Δ	Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτ.
20	27	14	Τ	Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραῖθῷ Πατέρων.
21	28	15	Τ	Ἰωάννου Καλυβ. Παύλου Θηβαίου
22	29	16	Π	Προσκύνησις ἀ' ἡσ. Πέτρου ἀποστ.
23	30	17	Π	Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Ἀχιλῆ. ὁσ.
24	31	18	Σ	Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχ.
25	1	19	Κ	Μακαρίου τοῦ Ἀλυπτ. Εὐφρασ. μ.
26	2	20	Δ	Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.
27	3	21	Τ	Μαξίμου ὁμολ. Νεοφ., μάρτυρος.
28	4	22	Τ	Τιμοθέου ἀπ. Ἀναστασίου Πέρσου.
29	5	23	Π	Κλήμεντος μ. Ἀγαθαγγέλου μ.
1	6	24	Π	Ξένης τῆς ὁσίας.
2	7	25	Σ	Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
3	8	26	Κ	Τελώνου καὶ Φαρισαίου, Γριφίδου.
4	9	27	Δ	Ἀνακομ. λειψ. Ἰωάν. Χρυσοστόμου.
5	10	28	Τ	Ἐφραίμ ὁσ. Χάριτος μάρτυρος.
6	11	29	Τ	Ἀνακ. λειψ. Ἰγνατίου τοῦ Θεοφύρου.
7	12	30	Π	ΤῶΝ ΤΡΙῶΝ ΙΕΡΑΡΧῶΝ.
8	13	31	Π	Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἄναρχ.

τὴν φιλοξενίαν τῆς· οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ζωηρότητα

Φίλοι ὅλοι συναχθῆτε γύρω γύρω ε' τὴν φωτιά,
καὶ ὁ Γιενάρηςμας δὲν παίζει, εἶνε γεμάτος χωριατιά.

καὶ εὐφροσύνην τῶν κατοίκων αὐτῆς· ἡ δὲ ἑλληνικὴ γλῶσσα
καὶ τὰ ἥθη τῆς παρχοῦσι τὸ ἐνδόσημον τῆς ἀρχαίας καταγω-
γῆς τῶν. Φαίνεται ὅτι ἡ συγγένεια αὕτη τῆς ὀνοματοθε-
σίας τῆς κώμης ταύτης προήλθεν, διότι παρὰ ταύτην ἔκειντο
πᾶσαι αἱ μνημονευθεῖσαι κῶμαι· τὸ ἐπικρατέστερον δ' ὄνομα
αὐτῆς εἶνε Ρύσιον=Δάριδζα, ὅπερ καὶ ἄχρις ἡμῶν διατη-
ρούμενον ἐπεξηγεῖ τὴν ἐκδοχὴν ταύτην, διότι ἡ κώμη κειμένη
παρὰ τὴν παραλίαν τοῦ Ἀστακηνοῦ κόλπου εὐρηται ἐν τῷ
μέσῳ δύο ὑψωμάτων, δι' οὗ διέρχεται ρύαξ, ὅπερ ἐρμηνευ-
μενον εἰς Ρύσιον, καὶ μεταφορικῶς Τουρκιστὶ εἰς Δάριδζα
συνεπεία τῆς στενότητος τοῦ χώρου, ἐπακριβῶς ἔχει τὴν

Τουρκικὴν ὀνοματο-
λογίαν αὐτῆς.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμ. 28. Ἡ ἡμ. ἔχει ὡρ. 11 ἢ νύξ 13

Ο.	Ν.	Π.	Σ.	
9	14	1	Σ	Τρόφονος μ. Ἀναστασίου νεοῦ.
10	15	2	Κ	Ἡ ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.
11	16	3	Δ	Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου, Ἄννης πρ.
12	17	4	Τ	Ἰσιδώρου τοῦ Πηλωσιαίου.
13	18	5	Τ	Ἀγάθης μάρτυρος.
14	19	6	Π	Βουδῆ οὐ ἐπ. Σμῦρ.
15	20	7	Π	Παρθενίου ἐπ. Λαμφίκου, Λουκᾶ ὁσ.
16	21	8	Σ	Γούβ. Ψυχῶν. Θεοδώρου Στρατηγ.
17	22	9	Κ	Ἡς Ἀπόκρως. Νικηφόρου μ.
18	23	10	Δ	Χαραλάμους ἱερ.
19	24	11	Τ	Β. ασιου ἱερομάρτυρος.
20	25	12	Τ	Μελετίου ἀρχ. Ἀντιοχείας.
21	26	13	Π	Μαρτινιανῶν ὁσίου.
22	27	14	Π	Αἰθηνίου μάρτυρος.
23	28	15	Σ	Ὀνησιμου τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐ- σεβίου τοῦ ὁσίου.
24	1	16	Κ	ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ. Μ. Τεσσαρακ.
25	2	17	Δ	Θεοδώρου τοῦ Τηρωνος.
26	3	18	Τ	Λέοντος Πάπα Ρώμης.
27	4	19	Τ	Ἀρχιπῶν, Φιλήμονος, Ἀπφίας ἀπ.
28	5	20	Π	Λέοντος ἐπ. Κατάνης.
29	6	21	Π	Τιμῶν ὁσ. τοῦ ἐν Συμβόλοις, Εὐσταθ.
30	7	22	Σ	Τῶν ἀγ. Θεοδώρου, Ἐγγενίου μαρτ.
1	8	23	Κ	ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ. Πολυκάρπου μ
2	9	24	Δ	Ἡ α' καὶ β' εἰς τῆς τιμ. κερ. Ἰωάν- νου τοῦ Προδρόμου.
3	10	25	Τ	Ταρασίου ἀρχιεπ. Κων. πόλεως.
4	11	26	Τ	Πορφυρίου ἐπισκ. Γάζης.
5	12	27	Π	Προκοπίου τοῦ Δεκαπόλιτου.
6	13	28	Π	Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἡ ὠραία αὕτη καὶ
ἀνθηρὰ πολίχνη συν-
ισταμένη ἐκ 1400 οἰ-
κογενειῶν γενομένη
πρηνάλωμα τοῦ ἀ-
δηφάγου πυρὸς κατὰ
9)βριον 1910 τελείως
νῦν κατεστράφη, πλὴν
τῶν παραλίων οἰκιῶν
αὐτῆς.

Ὅπως ὁποῦτε οἱ κά-
τοικοι αὐτῆς νῦν πε-
ριμαζευθέντες εἰς ξυ-
λίνας καλύβας ἤρξαν-
το πάλιν νὰ ἀσχολῶν-
ται εἰς τὴν ἀμπελοουρ-
γίαν, κηπουρίαν καὶ
ἀλιείαν: Τὰ νῦν δὲ

ἰκανὴν ἀνακούφισιν δίδει αὐτοῖς καὶ τὰ πρὸ μικροῦ ἰδρυθέντα

Φίλοι μὴ ξεθαρευθῆτε καὶ ἂν εἶνε καὶ μισερὸς,
ὁ «Φλεβάρης» γενναίῳ εἶνε, Δεκεμβροῦ εἶνε ὁ πονηρὸς.

ἐργοστάσια τῶν πλίνθων καὶ τσιμέντων.

Πρὸς Ἀνατολὰς αὐτῆς ἄχρῃς ἡμῶν εὗρηται καὶ τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου φρουρίου τοῦ Ρυσίου· βορειοδυτικῶς δὲ καὶ τὸ φρούριον τῆς Δακιβύζης=(Γκέτζε) ἢ τῶν Νικητιάτων (=Ἐσκή Χισάρ) καὶ τὸ τῆς Φιλοκρήνης.

2. **Χαρταλιμὴν**=Καρτάλ.—Εἰσπλέοντες εἰς τὸν Ἀστακητὸν κόλπον ἀριστερὰ καὶ δεξιόθεν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς εὐρίσκομεν 2 μεγάλας κόμας, ἡ μὲν πρώτη **Χαρταλιμὴν**, ἡ δὲ **Παντελιόν**.

Καὶ ἡ μὲν Χαρταλιμὴν ἄλλοτε ἔχουσα 150, ἑλληνικὰς οἰκογενείας, νῦν προαχθεῖσα ἔχει 350 Ἑλληνικὰς, 130 Ἀρμενικὰς καὶ 120 Ὀθωμανικὰς καὶ θεωρεῖται

ὡς προάστειον τῆς

Κων/πόλεως: ἔχει

κεντρικὴν ἀγορὰν με-

τ' εὐρείας ὁδοῦ: Ἐκ-

κλησιὰν καὶ Ἀστι-

κὴν Σχολὴν ἀμφοτέ-

ρων τῶν γενῶν μετὰ

100 μαθητῶν καὶ 120

μαθητριῶν: Οἱ κά-

τοικοὶ αὐτῆς ἀσχο-

λοῦνται σὺν τῇ γεωρ-

γία, ἀλιεῖα κυρίως

εἰς τὴν κηπουρικὴν.

3. **Παντελιόν**=Πεν-

τίκ:—Μετὰ τὸν εἰρη-

μένον σιδηροδρομι-

κὸν στήμῶν 5 χιλίο-

μετρα κεῖται ὁ τοῦ

Παντελιῶν, δυτικώτερον τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀκρῆτα (=Ἀ-

Νὰ καὶ ὁ Μάρτης !... Τί μὲ τοῦτο; Καλοκαίρι ἀδελφοί!

Μὴ πιστεῦτε τὸν ψεύστην, ἔχει ἄστατη μορφή.

κρῆτα). Παρὰ τοῦτο λέγεται, ὅτι ὑπῆρχον τὰ ἀνάκτορα τοῦ Βελησαρίου. Καὶ ἡ παραλία αὐτῆς κώμη ἄλλοτε ἔχουσα μόνον 120 οἰκογενείας καὶ παρανάλωμα τοῦ πυρὸς γενομένη, νῦν δ' εὐρυνθεῖσα καὶ καλλωπισθεῖσα ἔχει 250 αὐτοτελεῖς οἰκογενείας μετὰ μιᾶς νεοκτίστου Ἐκκλησίας καὶ Δημοτικῆς Σχολῆς ἀμφοτέρων τῶν γενῶν: φοιτῶσι δὲ ἐν αὐτῇ 80 μαθηταὶ καὶ 100 περίπου μαθητρίαι· Ἡ κώμη αὐτῆ λαβοῦσα ὄψιν ἐξοχικῆς ἐπαύλεως εἶνε κοινὸν ἐντρυφήμα ἐν ὥρᾳ θέρους πολλῶν οἰκογενεῶν. Καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς ὁμιλοῦντες τὴν ἑλληνικὴν ἀσχολοῦνται σὺν τῇ ἀλιεῖᾳ καὶ γεωργίᾳ εἰς τὴν κηπουρικὴν.

4. **Τουζλα**.—Ὀλίγον ἀνατολικώτερον προχωροῦντες διὰ τοῦ εἰρημοῦ μετὰ 24 λεπτὰ πορείαν ἐκ Παντελιῶν φθάνομεν εἰς τὸν σταθμὸν τῶν Τουζλων.

Ἡ κώμη αὕτη ἀπέχουσα ὀλίγον τοῦ σταθμοῦ, ἀριθμοῦσα ἄλλοτε 50 ὀθωμανικὰς καὶ 350 χριστιανικὰς οἰκογενείας, νῦν ἔχει 450 περίπου ἑλληνορθοδόξους οἰκογενείας, 3 ναοὺς καὶ Δημοτικὴν Σχολὴν μετὰ 150 μαθητῶν. Αὕτη ἐπὶ Βυζαντινῶν ὀνομάζετο **Ἀκρῆτα**, ἐκ τοῦ ὁμωνύμου ἀκρωτηρίου.

Ὀνομασθὴ δὲ μεταγενεστέρως **Τουζλα** διὰ τὰ παρ' αὐτῆν

Νά! τὰ δάση πρασινίζουσιν, αἱ κοιλάδες, τὰ βουνά.

Μὴ φοβείσθε πρὸ χειμῶνα. Νά! ἡ φύσις ξυλᾶ.

Μ Α Ρ Τ Ι Ο Σ

Ἔχων ἡμ. 31. Ἡ ἡμ. ἔχει ὥρ. 12 ἢ νύξ 12

Ο.	Ν.	Π.	Σ.
7	11	Τ	Σ
8	15	Κ	Σ
9	16	3	Δ
10	17	4	Τ
11	18	5	Τ
12	19	6	Π
13	20	7	Π
14	21	8	Σ
15	22	9	Κ
16	23	10	Δ
17	24	11	Τ
18	25	12	Τ
19	26	13	Π
20	27	14	Π
21	28	15	Σ
22	29	16	Κ
23	30	17	Δ
24	31	18	Τ
25	1	19	Τ
26	2	20	Π
27	3	21	Π
28	4	22	Σ
29	5	23	Κ
1	6	24	Δ
2	7	25	Τ
3	8	26	Τ
4	9	27	Π
5	10	28	Π
6	11	29	Σ
7	12	30	Κ
8	13	31	Δ

Εὐδοκίας ὁσίας.

Ἰουστίνου τοῦ Συγγλ. Εὐθαλίας μ.

Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλείας μ.

Γερασίμου τοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Ἰουδ.

Κόνωνος, Ἀγγελίας, Εὐλόγιου μ.

Τῶν ἐν Ἀμυρίῳ 42 μαρτύρων.

Βασιλέως ἐπισκ. Χερσονήσου.

Θεοφύλακτου ἐπισκ. Νικομηδείας.

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ.

Κυδράτου μάρτ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Σωφρονίου ἀρχιεπ. Ἱεροσολύμων.

Θεοφάνους τοῦ ὁμιολογικοῦ.

Νικηφόρου ἀρχιεπ. Κων/πόλεως.

Βενεδίκτου τοῦ ὁσίου.

Ἀγαπίου μάρτυρος.

Σαβίνου, Ἰουλιανοῦ, Χριστοδοῦλου.

Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρόπου τοῦ Θεοῦ.

Κυρίλλου ἀρχ. Ἱεροσολύμων.

Χρυσάνθου καὶ Δαρείας μαρτ.

Τῶν ἐν τῇ υονῇ ἁγ. Σάββα Πατέρων.

Τοῦ Ἀκαθίτου. Ἰακώβου ὁμιολογ.

Βασιλείου ἱερομ. Λροσίδος μαρτ.

Νικωνος ἱερομάρτυρος.

Ζαχαρίου τοῦ ὁσίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγ. Γαβριήλ.

Μαρκωνος ὁσίας τῆς ἐν Θεσβνικῇ.

Ἰαρίωνος τοῦ νέου.

ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ. Μάρκου ἐπισκ.

ΤΩΝ ΒΑΤΩΝ. Ἰωάν. σὺν. τῆς Κλίμ.

Ἰλατίου ἱερομ. ἐπισκ. Βαγγῶν.

Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Σ

Ἔχων ἡμ. 30. Ἡ ἡμ. ἔχει ὥρ. 13 ἢ νύξ 11

Ο.	Ν.	Π.	Σ.
9	14	1	Τ
10	15	2	Τ
11	16	3	Π
12	17	4	Π
13	18	5	Σ
14	19	6	Κ
15	20	7	Δ
16	21	8	Τ
17	22	9	Τ
18	23	10	Π
19	24	11	Π
20	25	12	Σ
21	26	13	Κ
22	27	14	Δ
23	28	15	Τ
24	29	16	Τ
25	30	17	Π
26	1	18	Π
27	2	19	Σ
28	3	20	Κ
29	4	21	Δ
30	5	22	Τ
1	6	23	Τ
2	7	24	Π
3	8	25	Π
4	9	26	Σ
5	10	27	Κ
6	11	28	Δ
7	12	29	Τ
8	13	30	Τ

Μαρίας τῆς Αἰγυπτ.

Τίτου ὁσίου.

Νικήτα ὁσίου.

Γεωργίου καὶ Ζεσ.μᾶ ὁσίων.

Κλαυδίου μάρτ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ. Εὐτροπίου.

Γεωργίου ἐπισκ. Μιτωλήνης.

Ἡερῶντος; ἀποστόλου.

Εὐφροζίου μάρτυρος.

Τερωνίου μ.

ΤΗΣ ΖΩΟΠΗΓΗΣ. Ἀντίπαπα ἱερ.

Βασιλίου ἐπ. Παρίων.

ΤΟΥ ΘΩΜΑ. Μαρτίνου Πάπα Ρώμης

Ἀρσένου καὶ Θεοφάνους μάρτ.

Κλήσπετος μάρτυρος, Λεωνίδα ἐπ.

Ἀθηνῶν.

Ἀγάπης, Εἰρήνης, Χιονίας μαρτ.

Συμεῶν τοῦ ἐν Περσίδι.

Ἰωάννου τοῦ ὁσίου.

Τρύφωνος ἀρχιεπ. Κων/πόλεως.

ἸΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ. Θεοδώρ. Τεχ.

Ἀλεξάνδρου μ. τῆς Βασιλείσεως.

Θεοδώρου τοῦ Συναεῶτος. Ναθαναήλ.

Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ἐλισβετ ὁσίας.

Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Βασιλέως ἐπισκ. Ἀμασειας.

ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ. Συμεῶν ἱερομ.

Τῶν ἐν Κυζίκῳ 9 μ.

Ἰάκωνος ἀποστόλου.

Τῆς Μεσοκεντηροσῆς. Ἰωάν. Θεολ.

αναφύοντα υφάλμυρα ύδατα, ἅτινα ὡς ἰαματικὰ συγχάζονται παρ' τῶν ἐχόντων ἀνάγκην τούτων, ὡς καθαρτικὰ καὶ διουρητικὰ. Παρὰ ταύτην εὐρηθῆναι πλεῖστα ἐρείλια ἀρχαίων οἰκοδομῶν, καὶ νησίς τις, ἣτις ἐκλήθη τοῦ Ἀκρίτα, σχηματιζομένη ἐκ τοῦ παρὰ ταύτην ρέοντος ποταμοῦ καὶ τῆς θαλάσσης ἔνθα νῦν φάρος. Παρ' ἄλλοις ἢ νησίς αὕτη λέγεται ὡς ἡ ἐπωνομαζομένη Ἁγίου Ἀνδρέου, καθότι ἐν αὐτῇ εὐρίσκοντο αἱ εἰρηκαὶ καὶ τὰ κάτεργα τῶν Βυζαντινῶν καὶ ἐκεῖ ἐξωρίζοντο οἱ κατάδικοι, ὡς τοῦτο καθίσταται γνωστὸν ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ ἐξορίας τοῦ Εὐαγοῦς Μεθοδίου (Γενέσιος ἐκδ. Βόννης σελ. 50).

Προσέτι εἰς τὰς φυλακὰς ταύτας ἐορίφθη καὶ ὁ Μέγας Εὐθύμιος, ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Σάρδεων, κατὰ Νικόδημον τὸν Ἀγιορείτην, διότι ἀντέστη πρὸς τὴν κακοδοξίαν τοῦ Εἰκονομάχου Αὐτοκράτορος Λέοντος, υἱοῦ τοῦ Μιχαὴλ Τραυλοῦ (820--829), καὶ ὅστις μετὰ πολλὰς βασάνους τελευταίως ἐρρίφθη εἰς τὸν αἰγιαλὸν τοῦ Ἀστακηνοῦ, ἐκεῖθεν δὲ παραλειφθὲν παρ' ἁλιέων τὸ λείψανον αὐτοῦ μετεφέρθη εἰς

Χηλὴν, ἔνθα ἄχρις ἡμῶν σώζεται ἀκέρατον τοῦτο. Καὶ οἱ κά-

Φίλοι πλέξατε στεφάνι ἀπὸ ἀνθῆ τρυφερά,
Καὶ τὸν Μάιον τὸ φίλον στεφανίσητε μετὰ χαρὰ.

ΜΑΪΟΣ

Ἐχων ἡμ. 31. Ἡ ἡμ. ἔχει ὥρ. 14 ἢ νύξ 10

Ο.	Ν.	Π.	
9	14	Π	Ἱεροῦμοῦ προφ.
10	15	2 Π	Ἁνακ. λειψ. Ἁθανασίου Μεγάλου.
11	16	3 Σ	Τιμοθέου μαρτ.
12	17	4 Κ	ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ. Πελαγίας μ.
13	18	5 Δ	Ειρήνης μεγαλομάρτυρος.
14	19	6 Τ	Ἰωβ τοῦ πολυθλήτου. Σεραφείμ ὁσ.
15	20	7 Τ	Ἀκακίου καὶ Κοδράτου μαρτύρων.
16	21	8 Π	Ἀρσενίου τοῦ ὁσίου.
17	22	9 Π	Ἡσαίου προφ. καὶ Χριστοφόρου μ.
18	23	10 Σ	Σίμωνος ἀποστ. τοῦ Ζηλωτοῦ.
19	24	11 Κ	ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ Μωκίου ἱερομάρτ.
20	25	12 Δ	Ἐπιφανίου ἐπισκ. Κύπρου.
21	26	13 Τ	Γλυκερίας μάρτυρος.
22	27	14 Τ	Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίφ.
23	28	15 Π	ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ. Παγωμίου μεγ.
24	29	16 Π	Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου.
25	30	17 Σ	Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀπ.
26	31	18 Κ	ΤΩΝ ΑΓ. ΠΑΤΕΡΩΝ Δ. Διονυσίου μ.
27	1	19 Δ	Πατρικίου ἱερομάρτυρος.
28	2	20 Τ	Θαλλελαίου μαρτ.
29	3	21 Τ	Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης.
1	4	22 Π	Βασιλίσκου μ.
2	5	23 Π	Μιχαὴλ ἐπισκ. Συνάδαν.
3	6	24 Σ	Συνεῶν τοῦ ἐν Θαυμαστῷ ὕρει.
4	7	25 Κ	ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.
5	8	26 Δ	ΓΗΣ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ. Κάργου ἀπ.
6	9	27 Τ	Ἐλλαδίου μάρτυρος.
7	10	28 Τ	Εὐτυχούς ἱερ.
8	11	29 Π	Θεοδοσίας μ.
9	12	30 Π	Ἰσακίου τοῦ ὁσίου.
10	13	31 Σ	Ἐρμείου μάρτυρος.

τοικοὶ τῆς κόμης ταύτης ἀσχολούμενοι εἰς τὴν γεωργίαν, κτηνοτροφίαν, ἀμπελοργίαν, σκοληγοτροφίαν ἐπιδίδονται καὶ εἰς τὴν κηπουρικὴν. Ὁμιλοῦσι δὲ καὶ οὗτοι, ὡς οἱ τοῦ Παντειγίου καὶ Χαρταλιμῆς, τὴν ἑλληνικὴν. Πρὸ ἐτῶν νοτίως τοῦ σταθμοῦ ἰδρῦθησαν λοιμοκαθατήριον μετὰ πολλῶν παρατηγμάτων.

Ἡ παραλία αὕτη τοῦ Ἀστακηνοῦ κόλπου ἀκμάζει διὰ τὴν προπαρασκευη τῶν **Τσίρων**.

5. **Μουδουρλοῦ** = **Μῶδρα**. — Τρεῖς ἐνησημοὶ ἐν τῇ ἀρχαίῳ-τητι πόλει τῆς Βιθυνίας κείμενοι παρὰ τὰ σύνορα τῆς Παφλαγονίας, διοικητικῶς δὲ νῦν ὑπαγόμενοι εἰς τὴν κεν-

τρικὴν διοίκησιν τῆς Κασταμονῆς εὐρηθῆναι τὰ Μῶδρα, Βιθύ-νιον καὶ ἡ Κίερος. Κικεῶν βασιλεὺς περὶ τε τὴν ὀνοματολογίαν καὶ περὶ τὴν τοποθεσίαν τῶν τριῶν εἰρημένων κωμῶν ἐν τούτοις τὸ Μουδουρλοῦ ἀκμάσαν ἐπὶ Βυζαντινῶν κατεστράφη τελευταίως, ἀλλὰ εἶτα αὐθις συνοικισθὲν ἐπὶ πρᾶνοῦς ἐδάφους ἔχει μόνον κατοίκους ὀθωμανοὺς πλην ἑλαχίστων φερεοίκων χριστιανῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν γεωργίαν

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ἐχων ἡμ. 30. Ἡ ἡμ. ἔχει ὥρ. 15 ἢ νύξ 9

Ο.	Ν.	Π.	
11	14	1 Κ	ΤΩΝ ΑΓ. ΠΑΝΤΩΝ. Ἰουστίνου μ.
12	15	2 Δ	Νικηφόρου ἀρχιεπ. Κων/πολεως.
13	16	3 Τ	Λουκιανῶ μ. Ἀθανασίου ὕψαμ.
14	17	4 Τ	Μητροφοῦντος ἀρχ. Μαρίας, Μάρθας.
15	18	5 Π	Δωροθέου ἐπισκ. Μάρκου μαρτ.
16	19	6 Π	Ἰλαρίωνος τοῦ νέου.
17	20	7 Σ	Θεοδοῦτου, Ἀνθίμου, Σεβαστιανῆς.
18	21	8 Κ	Ἁνακ. λειψ. Θεοδοῦρου στρατηλ.
19	22	9 Δ	Κυρίλλου ἀρχ. Ἀλεξανδρείας.
20	23	10 Τ	Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτ.
21	24	11 Τ	Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν ἀπ.
22	25	12 Π	Ἰουνοφρίου καὶ Πέτρου τῶν ὁσίων.
23	26	13 Π	Ἀκυλίνης μάρτυρος.
24	27	14 Σ	Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου.
25	28	15 Κ	Ἀμῶς τοῦ προφήτου.
26	29	16 Δ	Τρύφωνος ἐπισκ. Ἀμαθούνης.
27	30	17 Τ	Μανουὴλ, Σαβὴλ, Ἰσμαὴλ, Ἰσαύρου.
28	1	18 Τ	Λεοντίου μ.
29	2	19 Π	Ἰουδά τοῦ ἀποστόλου.
30	3	20 Π	Μεθόδιου ἱερομ. ἐπισκ. Πατάρων.
1	4	21 Σ	Ἰουλιανῶ μάρτυρος.
2	5	22 Κ	Εὐσεβίου ἐπισκ. Σαμοσατών.
3	6	23 Δ	Ἀγριλλίνης μάρτυρος.
4	7	24 Τ	Το γενέθλιον Ἰωάννου Βαπτιστοῦ.
5	8	25 Τ	Φεβωνίας ὁσιομάρτυρος.
6	9	26 Π	Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονικίᾳ.
7	10	27 Τ	Σαμψὸν ὁσίου τοῦ Σενωδόχου.
8	11	28 Σ	Ἡ ἀνακ. λειψ. Κύριου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργῶν.
9	12	29 Κ	ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ τῶν ἀποστ.
10	13	30 Δ	Ἡ συναξίς τῶν ἸΒ' Ἀποστόλων.

καὶ ξυλείαν ἐκ τῆς βοσκισίμου ταύτης περιοχῆς ἔξάγονται

Τὸ στάχυ κλίει κεφαλὴν, τὰ δρεπάνια ἀκονίστε,
Καὶ μ' αὐτὰ ἀρματωμένοι εἰς τὸ θῆρος προχωρήσατε.

ἄχρις ἡμῶν ὀνομαστὰ τυρία (ἐν τισιν νοθευμένα συνεπεία τῆς ἀπληστίας τῶν ἀπλοϊκῶν κατοίκων αὐτοῦ) ὀνόματι «Μουδουρλοῦ τουλοῦμ πενιρὺ».

Διοικούμενον δὲ ὑπὸ καϊμακάμη συγκοινωνεῖ καὶ μετὰ τῆς Κεῦβρης μέσον Ταρακλείου καὶ Μπέ' παζάρ.

6. **Μπολοῦ = Βιθύνιον = Κλαυδιούπολις = Ἀδριανούπολις.** Ἡ γῆν ἀκμαία εἰς τὸ ἐμπόριον Μπολοῦ ἀρχήθεν ὀνομάζετο ὡς Ἀδριανούπολις τιμηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ, εἶτα δὲ Κλαυδιούπολις τιμηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κλαυδίου Καίσαρος. Αὕτη ἔχει τερπνὴν καὶ ἐξαιρετὸν τοποθεσίαν, ἐξάγει παντὸς εἶδους γεννήματα καὶ ἔχει λαματικὰς Βασιλικὰς θέρμας. Πόλις πολυάνθρωπος καὶ ἐμπορικὴ.

7. **Κίερος = Οὐσκ-οῦπ = Κασαμπά.** — Ἐχων ἡμ. 31. Ἦ ἡμ. ἔχει ὄρ. 14 ἢ νύξ 10

Πρὸς δυσμὰς τῆς ὑποδιοικήσεως «Δουσ-δζες» εἰς ἀπόστασιν 2 ὥρῶν παρὰ τὸν Ὑπειον(=μελὲν τσαῖ) ποταμὸν κεῖται ὁ Κασαμπᾶς, ἔχει ὅλα τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ ἀμφιθέατρον ἐξαιρετὸν. Ταύτην τὴν πόλιν Προυσίας ὁ Α' καθελὼν ἐκ βάθρων πάλιν ἀνήγειρε ὀνομάσας «Προυσιάδα». κώμη ἄσημος κατοικουμένη μόνον ὑπὸ Ὄθωμανῶν.

ΓΟΥΛΙΟΣ

Ο. Ν.	Π.	Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναγ.
11 14	1 T	Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναγ.
12 15	2 T	Ἡ ἐν Βλαχόνας κατ. τῆς τιμ. ἐσθ.
13 16	3 Π	Ἰακίνθου μάρτυρος.
14 17	4 Π	Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου.
15 18	5 Σ	Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθήν.
16 19	6 K	Σισώη ὁσίου. Λουκίας μ. παρθένου.
17 20	7 Δ	Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος.
18 21	8 T	Προκοπίου μεγαλομ.
19 22	9 T	Πατριάρχ. v. επ. Ταυρομενίας.
20 23	10 Π	Τῶν ἐν Νικαίᾳ 45 μαρτῶν ὠν.
21 24	11 Π	Ἐφθήμεας μεγαλομ. τῆς πανευφ.
22 25	12 Σ	Ποσ. ου μάρτυρος.
23 26	13 K	Ἡ συναξίς τοῦ ἀρχαγγ. Γαβριήλ.
24 27	14 Δ	Τῶν ἁγίων Θεοφάνων Πατέρων.
25 28	15 T	Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης μαρτ.
26 29	16 T	Ἀθηνογένους ἱερομ.
27 30	17 Π	Μαρίνης μεγαλ. μάρτυρος.
28 31	18 Π	Αἰμυλιανῶ μ.
29 1	19 Σ	Δίου καὶ Μακρίνης τῶν ὁσίων.
1 2	20 K	Ἡλιῶ τοῦ προφήτου.
2 3	21 Δ	Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστῶν Σαλοῦ.
3 4	22 T	Μαρίος τῆς Μαγδαληνῆς, Μαριέλης.
4 5	23 T	Φωκᾶ ἱερομάρτυρος.
5 6	24 Π	Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.
6 7	25 Π	Ἡ κοίτησις τῆς ἁγίας Ἄννης.
7 8	26 Σ	Ἐρωσίου ἱερ. Παρασκευῆς ὁσιου.
8 9	27 K	Παντ' ἐσημονος τοῦ λαματιοῦ.
9 10	28 Δ	Προχόρου, Νικάνορος, Τιμόνος ἀπ.
10 11	29 T	Καλλινίκου καὶ Θεοδοτῆς τῶν μ.
11 12	30 T	Σόλα, Σιλουανῶ, Ἐπιαντοῦ ἀπ.
12 13	31 Π	Ἐδόκιμου τοῦ δικαίου.

Τὰ σιὰδια φορέσατε παλληκάρια τὰ φαρδιά,
Καὶ εἰς τὸ ἄλῶνι συναχθῆτε μεσ' τοῦ ἡλίου τὴν φωτιά.

Μεταξὺ τῶν ἀνασφρομένων μερῶν, ἐν τῷ μέσῳ εὐρείας σχεδὸν πεδιάδος, εὔρηται ἡ Κιρκασία πόλις Δουσδζε, πόλις διοικουμένη ὑπὸ Καϊμακάμη καὶ ἐν ἡ ἐλάχιστοι φερεοῖκοι χριστιανοὶ μετέχονται παντοῖα ἐπαγγέλματα πρὸς ζωαρκιανῶν τῶν.

Δεξιὰ δὲ καὶ ἀνατολικώτερον τῆς δημοσίας ὁδοῦ τῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς κομοπόλεως Χενδέκ εἰς Δουσδζε, οὐ μακρὰν τοῦ Νουφρὲν (χωρίον Κιρκασίων) καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ Μιλὲν τσαῖ Κουρδικῶ χωρίου κεῖται καὶ ἡ Δαφνουσία λίμνη (Ἐφτενλή-γχιολοῦ).

Εἰς ἀπόστασιν δὲ 50 χιλιομέτρων καὶ πρὸς Α. τοῦ Ἀδά-

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἐχων ἡμ. 31. Ἡ ἡμ. ἔχει ὄρ. 13 ἢ νύξ 11

Ο. Ν.	Π.	Ἡ πρόδοσις τοῦ τιμ. Σταυροῦ.
13 14	1 Π	Ἡ ἀνακ. λειψ. Στεφάνου πρῶτ.
14 15	2 Σ	Ἰσαακίου, Δαλιμάτου, Φαύστου ὁσ.
15 16	3 K	Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παιδῶν.
16 17	4 Δ	Ἐδουαρίου μάρτυρος.
17 18	5 T	ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ.
18 19	6 T	Δομετίου ὁσιομάρτυρος.
19 20	7 Π	Αἰμυλιανῶ ἐπισκ. Κυζίκου.
20 21	8 Π	Ματθαία τοῦ ἀποστόλου.
21 22	9 Σ	Λαυρεντίου ἀρχιεπισκόπου καὶ μ.
22 23	10 K	Ἐπιφάνου διακόνου καὶ μ.
23 24	11 Δ	Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.
24 25	12 T	Μιχαίου τοῦ προφήτου.
25 26	13 T	Ἡ ΚΟΙΜ. ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.
26 27	14 Π	Τοῦ ἁγίου Μανδηλίου.
27 28	15 Π	Μύρωνος μάρτυρος.
28 29	16 Σ	Φλώρου καὶ Λαύρου τῶν μαρτ.
29 30	17 K	Ἀνδρέου μεγαλομ. τοῦ στρατηλ.
30 31	18 Δ	Σαμουήλ τοῦ προφήτου.
1 1	19 T	Θαυδαίου ἀπ. καὶ Βάσσης μ.
2 2	20 T	Ἀγαθονίκου μ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
3 3	21 Π	Λουπτοῦ μ. καὶ Καλλινίκου.
4 4	22 Π	Ἐδουαρίου ἱερομάρτυρος.
5 5	23 Σ	Ἐκάνου μ. καὶ Θεοδοτῆς τῶν μ.
6 6	24 K	Ἀδριανῶ καὶ Ναταλίας μαρτ.
7 7	25 Δ	Ποιμένων ὁσίων.
8 8	26 T	Μουσύσου τοῦ ἀθιότου.
9 9	27 T	Ἡ ἀποτ. τῆς τιμ. κερ. τοῦ Προδρ.
10 10	28 Π	Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπ. Κων/πόλεως.
11 11	29 Π	Ἡ κατ. τῆς τιμ. ζώνης τῆς Θεοτόκ.
12 12	30 Σ	
13 13	31 K	

Κατερχόμενοι ἐκ τῆς βασιλευούσης εἰς τὴν Ἀνατολὴν συνην-

Ποῖος πλοῦτος, ποῖα δόξα, πόσα εἶδη ὀπωρικῶν,
ὄντως, Αὐγουστε, σὲ πρέπει ὄνομα βασιλικόν...

παζαρ κεῖται ἡ ἔδρα

τοῦ μουδουριετίου

Χενδέκ' ἡ κομοπόλις

αὕτη ὡς τὰ πολλὰ

ὑπὸ ἀποίκων ὀθωμα-

νῶν ἐκ Ποντικῶν χω-

ρῶν ἀποικισθέντων καὶ

ἐλαχίστων φερεοῖκων

χριστιανῶν ἀποτελου-

μένη ἔχει 3 χιλιάδας

κατοίκους καὶ ἐργο-

στάσιον ξυλικῆς τῆς

Αὐτοκρατορίας· κεῖται

δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς

δημοσίας ὁδοῦ τῶν

δύο νομαρχιῶν Νικο-

μηδείας καὶ Μπολοῦ·

ἀπέχει δὲ τῆς Δουσ-

δζες 70 χιλιόμετρα.

8. **Χάραξ = Χέρεκε.**

τῶμεν ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς δέκατον σταθμὸν ὑπὸ τὸ εἰρημένον ὄνομα.

Ἡ κώμη αὕτη παραβαλλομένη πρὸς πολλὰς κώμας τῆς ἑπαρχίας μας ἔχει ἐξαιρετον ὄψιν, διότι ὁμοιάζει πρὸς μίαν εἰρωπαϊκὴν ἑπαυλίαν. Ἀρχαίωθεν αὕτη ἔχουσα θέσιν φρουρίου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀγκύριον,» οὐ τὰ λείψανα κείνται ἀριστερᾷ τῷ κατερχομένῳ διὰ τοῦ εἰρμού ὀνομάσθη οὕτως ἕνεκα περιφράγματος καὶ τῆς στρατιγικῆς θέσεως αὐτῆς.

Ἐνταῦθα ἄλλοτε ὁ Θεόδωρος Λάσκαρης κατενίκησε τοὺς Φράγκους, καὶ ἐνταῦθα ἐν τῇ ἑπαύλῃ του ἀπέθανεν ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος* (ἡ νόσος ἕνεκεν ἢ δηλητηριασθεῖς)* ἐπὶ δὲ τοῦ ἀειμνήστου Σουλ-

τάνου Μεδζιδτῆ ἰδρύθησαν ἐξαιρετὸ φήμης ξεροστάσια μεταξωτῶν καὶ χρυσῶν ὑφασμάτων καὶ ταπήτων, ἄλλοτε μὲν πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῶν ἀνακτόρων, νῦν δὲ καὶ τοῦ δημοσίου εἰδρυθέντος τοῦ κλάδου τῶν ἐργασιῶν. Οἱ κάτοικοι αὐτῆς κυρίως εἶνε ἐργάται συναχθέντες ἐκ διαφόρων μερῶν πάσης φυλῆς, πλὴν τῶν εὐαρίθμων αὐτοχθόνων ὀθωμανῶν.

9. **Κίος** = (πάλαι Προυνιάς) = Γκεμλύκ. — Μία ἀπὸ τὰς ἀρχαίας καὶ σημαν-

*Ἐξω λῦπαι, ἔξω πόνοι... Νά!! τοῦ Βάκχου ἢ φωνῆ, νὰ τραγιῶμεν μᾶς κράζει, τί χαρὰ! τί ἰδονή!

τικὰς πόλεις τῆς ἑπαρχίας Βιθυνίας εἶνε καὶ ἡ εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Κιανοῦ κόλπου καὶ ἐπὶ πρानοῦς ἐδάφους εὐρέως ἐκτεταμένη λαμπρὸς πόλις «Κίος.»

Αὕτη ἔχουσα 8 χιλιάδας περίπου κατοίκους, πλὴν ὀλίγων Ὀθωμανῶν καὶ Ἀρμενίων, διενεργεῖ τὸ ἐμπόριον αὐτῆς διὰ τῶν προοδευτικῶν ἐργατικῶν ἡμιδοξίων κατοίκων αὐτῆς· οὗτοι κυρίως ἀσχολοῦνται εἰς τὸ ἐμπόριον κουκουλοσπόρων καὶ ἐλαίας, ἔσθροι δὲ εἰς τὴν ἀλιεῖαν, κηπουρικὴν καὶ βομβυκοτροφίαν. Σὺν τῇ ἐμπορικῇ ταύτῃ προσῶ οἱ φιλότιμοι κάτοικοι αὐτῆς ἤκμαζον πάλαι τε καὶ νῦν εἰς τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν καὶ σπουδῆν, διὰ τοῦτο καὶ Σχολεῖα καλῶς

ὀργανωμένα ἔχουσι καὶ Ἀδελφότητας, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ Ἐκκλησίας, διὸ δαπανῶσι 800 περίπου λίρας διὰ 500 περίπου μαθητὰς καὶ μαθητρίδας. Πρὸς τὴν ὑλικὴν λοιπὸν εὐρωστίαν τῶν φιλοπροόδων κατοίκων αὐτῆς ἔχουσα καὶ τὴν ἀξιόγαστον πνευματικὴν εὐεξίαν αὐτῆς, ἐπὶ πλεόν ἔχει φύσει καὶ τὴν ἄμεσον καὶ ταχεῖαν συγκοινωνίαν αὐτῆς διὰ ἀτμοπλοίων μετὰ τῆς βασιλευούσης.

Καὶ αὕτη ἄλλοτε ἐπὶ Βυζαντινῶν, ὡς ἡ Νικομήδεια, εἶχεν ἰδιονπολίτευμα δημοκρατικόν, ὅπερ ἔκαλεῖτο

Ο Κ Τ Ω Β Ρ Ι Ο Σ

*Ἐχων ἡμ. 31. Ἡ ἡμ. ἔχει ὄρ. 11 ἢ νῦς 13

Ο. Ν. Π.	Τ.	Ἄνωτις
15 14	1	Ἄνωτις
16 15	2	Κυριακοῦ ἱερομ. Ἰουστίνης μ.
17 16	3	Διονυσίου τοῦ Ἀρσολαγίου.
18 17	4	Ἰεροθέου ἐπισκ. Ἀθηνῶν.
19 18	5	Κακίτην μάρτυρος.
20 19	6	Θωμᾶ ἀποστόλου.
21 20	7	Σεργίου, Βάκχου, Πολυχρονίου μ.
22 21	8	Τεφίλιας τῆς ὁσίας.
23 22	9	Ἰακώβου ἀποστ. Ἀνδρονίκου ὁσ.
24 23	10	Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίου τῶν μ.
25 24	11	Σ. Φιλίππου ἀποστ. Θεοφάνους.
26 25	12	Κ. Ἀνδρονίκου μαρτ.
27 26	13	Τῶν ἁγ. 350 Θεοφ. Πατέρων.
28 27	14	Ναζαρίου, Γεωργίου μαρτ.
29 28	15	Λουκιανῶν μάρτυρος.
30 29	16	Π. Λογγίνου μάρτυρος.
1 30	17	Π. Ὁσίου τοῦ προφ.
2 31	18	Σ. Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
3 1	19	Κ. Ἰωὴλ τοῦ προφ.
4 2	20	Α. Ἀρτεμίου μεγαλομ. Γερασίμου.
5 3	21	Π. Ἰακώβου ὁσίου.
6 4	22	Τ. Ἀβραάμ καὶ τῶν ἑν ἑφ. 7 παίδ.
7 5	23	Π. Λουκᾶ ἁγ. Ἀδελφοῦ.
8 6	24	Π. Ἀρ. ἁγ. μ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
9 7	25	Σ. Μαρτιανοῦ καὶ Μαργαρίτου τῶν μ.
10 8	26	Κ. Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.
11 9	27	Α. Νέστορος μάρτυρος.
12 10	28	Τ. Τερωνίου καὶ Νεολλίνης.
13 11	29	Τ. Ἀναστασίας ὁσίου. Ἀβραάμ ὁσ.
14 12	30	Π. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῶν μαρτ.
15 13	31	Π. Στάχους, Ἀπελοῦ, Ἐπιμάχου μ.

«κοινὸν τῶν Κιανῶν.»

Πάλιν ἐπήραμε τὰ κάτω.... Νά!... ἔκρυπτε ὁ καιρὸς, Νά!..... μᾶς γειτονεῖ πάλιν ὁ χειμῶνας ὁ σκληρὸς.

Ο ΕΚ ΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Πολλά και ποικίλα θέματα ἐτέθησαν διὰ τὴν παρακμῆν τῆς κοινωνίας παρὰ διαφόρων ἀτόμων καὶ ἄλλων, πρὸς ἐπιλυσιν δὲ ταύτης ἐδόθησαν ἐξηγηματικῶς πολλὰ ἀπαντήσεις, ἐν τούτοις τὸ κύριον σκάνδαλον, ἡ οὐσιαστικὴ φυγαῖ- δαινα, ὁ σκόρος οὗτος παρωράθη, οὗτος δὲ εἶνε ἡ ἀνάγνωσις τῶν μυθιστορημάτων.

Ἐπρόκειτο νὰ συμμαχήσωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τὴν σοβαρὰν γνώμην τοῦ καθηγητ. τοῦ ἐν Μιτυλήνῃ Γυμνασίου κ. Δαυίδ, ἐὰν δὲν εἶχε ἐξοβελιστιαίας

ἀρχὰς ἐπὶ τούτου. Ὁ μολογητέον κατ' ἀρχας, ὅτι ἡ ἀνάγνωσις «διηγημάτων ἠθικοπλαστικῶν» δὲν ἔχουσι εὐνουντὸν λόγον τοῦτον πλὴν ἐν γένει ἡ ἀνάγνωσις «διηγημάτων» καὶ «μυθιστορημάτων», ὅσα ἡ νέα ξένη δραματολογία φουρνίζει εἰς τὸ κοινὸν ὅσον καὶ ἂν ὑπεραπολογηθῆ τις, δὲν ἔφρερον τὸν καλὸν καρπόν, τοῦναντίον δὲ πολλὰς οἰκογενείας ἐκ θεμελίων ἔβλαψαν.

Χωρὶς ἀπεραντολογίαν, πλὴν τῶν ἐλαχίστων ἴσως ἐξαιρέσεων, δηλοῦμεν, ὅτι ἡ

Ἐγυμνώθησαν τὰ δένδρα, ἐνεκρώθη ἡ ἐξοχή.

Κι' ὁ χειμῶνας καθ' ἡμέραν προχωρεῖ μ' ὑπεροχή.

Ν Ο Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

Ἐχων ἡμ. 30. Ἡ ἡμ. ἔχει ὥρ. 10 ἡ νύξ 14

Ο. Ν. Π.	Κοσμά καὶ Δαμιανῶν τῶν Ἀναγ.
16 14 1 Σ	Ἀκινδίνου μάρτυρος.
17 15 2 Κ	Ἀκεφιμά, Ἰωσήφ, Ἀειθαλά μαρτ.
18 16 3 Δ	Ἰωαννικίου, Νικάνδρου ἱερομ.
19 17 4 Τ	Γαλακτιῶνος, Ἐπιστήτης μαρτ.
20 18 5 Τ	Παύλου ἀρχιεπ. Κων/πόλεως.
21 19 6 Π	Τῶν ἐν Μελιτηνῇ 33 μαρτ.
22 20 7 Π	Ἡ σὺν τῶν ἀγ. Μιχ. καὶ Γαβριήλ.
23 21 8 Σ	Ὀνησιφόρου, Πορφυρίου μαρτ.
24 22 9 Κ	Ἐράστου, Ὀλυμπά, Ὁσέτου μ.
25 23 10 Δ	Μηνά, Βίκτωρος, Βικεντίου μαρτ.
26 24 11 Τ	Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Νείλου.
27 25 12 Τ	Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως.
28 26 13 Π	Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου.
29 27 14 Π	Γουρία καὶ Σαμωνά μαρτ.
1 28 15 Σ	Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου.
2 29 16 Κ	Γρηγορίου ἐπισ. Νεοκαισαρείας.
3 30 17 Δ	Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.
4 1 18 Τ	Ἀρθίου καὶ Βαρλαάμ.
5 2 19 Τ	Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.
6 3 20 Π	ΤΑ ΕΙΣΘΔ. ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.
7 4 21 Π	Φίλημονος καὶ Καικιλίας μαρτ.
8 5 22 Σ	Ἀμφιλοχίου ἐπισκ. Ἰκονίου.
9 6 23 Κ	Κλήμεντος Πάπα Ῥώμης.
10 7 24 Δ	Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος.
11 8 25 Τ	Ἀλυπίου, Νίκωνος, Στυλιανῶν.
12 9 26 Τ	Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος.
13 10 27 Π	Στεφάνου ὁσιομάρτυρος.
14 11 28 Π	Παραμόνου καὶ Φιλονίας μαρτ.
15 12 29 Σ	Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.
16 13 30 Κ	

ἀνάγνωσις ἐν γένει τῶν μυθιστορημάτων προδιέθεσε τοὺς ἀναγνώστας αὐτῶν, ἄρσενικούς τε θηλυκοὺς, εἰς τὴν αὐτοκτονίαν, διότι εἶδον τὰς ἐν τούτῳ ζωγραφιζομένας θεωρείας ἀνεφαιρόστας ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἀτομικῆς πείρας τῶν ὅτι πολλοὶ ἐκ τούτων, εἴτε ἄρσενες εἴτε θήλειαι, καὶ γενόμενοι οἰκογενεϊάρχαι, διεφθάρησαν μέχρι τοῦ **μυελοῦ τῶν ὀστέων** ἢ τοιαύτη δὲ ἠθικὴ ὀλισθηρὰ θέσις αὐτῶν εἶνε ὁ καταδικαστικός γλαυδῶς αὐτῶν. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ νὰ μάθῃς τίς εἶνε ἐκεῖνος, μεθ' οὗ συναναστρέφουσι, μάθῃ ἐν πρώτοις τίνα βιβλία ἀνέγνωσε, ἢ, τίνα σὺντροφον εἶχε.

Ὁ ἰσχυρισμὸς ἐνίων, ὅτι οἱ ὀλισθένοντες ἐκ τῆς ἀναγνώ-

Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

Ἐχων ἡμ. 31. Ἡ ἡμ. ἔχει ὥρ. 9 ἡ νύξ 15

Ο. Ν. Π.	Ναοὺμ τοῦ προφήτου.
17 14 1 Δ	Ἀββαζοῦμ τοῦ προφήτου.
18 15 2 Τ	Σωφονίου τοῦ προφήτου.
20 17 3 Τ	Βαρθολομαίου.
21 18 4 Π	Σαββῆρα τοῦ ἡγιασμένου.
22 19 5 Π	Νικολάου ἐπισκ. Μύρων τῆς Λυκίας.
23 20 7 Κ	Ἀμβροσίου ἐπισκ. Μεδιολάνων.
21 21 8 Δ	Πατατίου ὁσίου.
45 22 9 Τ	Ἡ σὺλληψις τῆς Θεομήτ. Ἀννης.
26 23 10 Τ	Ἐρμογένους, Εὐγράφου μαρτ.
27 24 11 Π	Δανιὴ τοῦ Στυλίου.
28 25 12 Π	Συναΐωνος τοῦ θαυματουργοῦ.
29 26 13 Σ	Λουκίας μάρτυρος.
30 27 14 Κ	Θύρσου, Λευκίου μαρτ.
1 28 15 Δ	Τῶν ἁγ. Προπατέρων. Ἐλευθερίου
2 29 16 Τ	Αγγαίου τοῦ προφήτου.
3 30 17 Τ	Δανιὴλ τοῦ πρ. καὶ τῶν 3 παιδῶν.
4 31 18 Π	Σεβαστιανοῦ μάρτυρος.
5 1 19 Π	Βονιφατίου μάρτυρος.
6 2 20 Σ	Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.
7 3 21 Κ	Ἰουλιανῆς μάρτυρος.
8 4 22 Δ	Ἀνιστασίας τῆς Φαρμακολυττίας.
9 5 23 Τ	Τῶν ἐν Κρήτῃ 10 μάρτυρων.
10 6 24 Τ	Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος.
11 7 25 Π	ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.
12 8 26 Π	Εὐθυμίου μάρτυρος.
13 9 27 Σ	Σεργίου πρώτου.
14 10 28 Κ	Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ διμυρ. μαρτ.
15 11 29 Δ	Τῶν ἐν Βηθλέεμ 14 χιλ. νηπίων.
16 12 30 Τ	Ἀνυσίας ὁσιομάρτυρος.
17 13 31 Τ	Μελάνης τῆς ὁσίας.

σεως τῶν μυθιστορημάτων εἰς ἀνισσοροπία, δὲν ἔχει τὸν τόπον, διότι οἱ τοιοῦτοι δὲν δύναται νὰ φθάσουν εἰς τὸ κατάντημα τοῦτο ἐξ αὐτῆς, διότι οἱ τοιοῦτοι καὶ ἐξ ἄλλων αἰτίων ἠδύνατο νὰ ἐξωκεῖλωσι.

Τὸ ζήτημα εἶνε τοῦτο, ὅτι πολλοὶ **νέοι** καὶ **νέαι** μετὰ τὴν **πρώτον ἀνάπτυξιν** τῶν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν **εὐφανιάστων μυθιστορημάτων**, τῶν σκοπὸν ἔχοντων τὴν βιβλιοκαπηλείαν, ἐξώκειλαν, διότι ἀνα-

τίρητον εἶνε, ὅτι πόσον παρὰ τούτοις εὐκολοὶ καὶ διαρκεῖς

Ἔ!!! τί χιόνια !! ὦ τί πάγη !!, τί χειμῶνας δυνατός !!

Ἔ!!! νὰ ἦτο μετὸ ἔτος, νὰ τελείωνε κι' αὐτός...

εἶνε αἱ ἐντυπώσεις, καὶ ὅποσον ἡ ἄδολος καρδία αὐτῶν διαφθεύρεται ἐγκεντριζομένη ὑπὸ τοῦ ἐκχεομένου δηλητηρίου.

Υπάρχει τις ὁστις νὰ ἀρνήται, ὅτι τὸ μυθιστόρημα **ἐξάπει** τὴν φαντασίαν καὶ **φονεύει** τὸν νοῦν τοῦ ἀναγνώστου; βεβαίως οὐχί· ὅτι ἐθίζει τὸν ἀναγνώστην αὐτοῦ νὰ βλέπῃ τὸν κόσμον διὰ πρίσματος ὠραϊζόντος τὰ πάντα, καὶ οὕτην τὴν κακίαν, ἀσωτείαν, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἡ κρίσις αὐτοῦ ἄγεται εἰς μωροὺς διαλογισμοὺς καὶ εἰς ἀνοήτους ὀνειροπολήσεις;

Σήμερον οἱ ἀναγνώσκοντες τὰ μυθιστορήματα δὲν ἀποβλέπουσιν, ὡς ἐν τῇ ἀρχαιότητι, εἰς τὸ διδακτικὸν μέρος, παρὰ εἰς τὴν διάφορον καὶ δραματικὴν ἐξελίξιν αὐτοῦ.

Ἡμεῖς ἐν τέλει ἀποτρόποντες τοὺς ὑγειῶς σκέπτοντας ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν μυθιστορημάτων φρονοῦμεν, ὅτι εἶνε δυνατὸν ἡ ἀνάγνωσις αὕτη νὰ εἶνε εἰς τινὰς ἡλικίας (ὠρίμους) διδακτικὴ, ὡς κείμενα μακρὰν τοῦ πειρασμοῦ ἐκ τοῦ ἀργυρολογικοῦ καλάμου τοῦ μυθιστορηματογράφου· διότι ἀναντίρρητον τυγχάνει, ὅτι αἱ εὐάγωγοι περιγραφαὶ ἔρωτικῶν σκηνῶν ἢ τε κακούργων ἐπινοημάτων ἔβλαψαν τοὺς πάντας, ὄχι ὁμως τοὺς σκληροὺς.

Ἐνεκα δὲ τῶν εἰρημένων λόγων ἐξωστρακίσθησαν ἐκ τῶν προγραμμάτων τῶν Ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων οἱ Ἐρωτικοὶ Διάλογοι τοῦ Λουκιανοῦ παρὰ τὴνχαρίεσσαν καλλιπέπειαν αὐτοῦ, ὡς τὸ τοῦ Λόγγου τὰ κατὰ Δάφνην καὶ Χλόην· ἀλλ' ἂν ἀνεγνώσθησαν ποτέ, ἀνεγνώσθησαν μετέπειτα, καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ μυαλά τοῦ ἀναγνώστου ὄντα ἀρκοῦντως πηγμένα δὲν εἶχον τὸν ἄμεσον κίνδυνον τῆς διαφθορᾶς.

Ἐν Ἐστιατορίῳ

Πελάτης. — Δέξου Γεῶργο τὸ μικρὸ τοῦτο φιλοδώρημα ἀπέναντι τῶν μέχρι τοῦδε περιποιήσεών σου, καὶ τώρα πές μου ἐμπιστευτικῶς: **τί μου συνιστᾷς διὰ φαγί;**

Ὁ Γεώργιος. — Ἐμπιστευτικῶς σοῦ τὸ συνιστᾷ νὰ δειπνήσῃς εἰς ἄλλο ξενοδοχεῖον.

ΑΡΕΣΚΟΝΤΑ ΤΟΙΣ ΠΟΛΛΟΙΣ

1ον. Χωρικός τις ἔχων δίκην καὶ βλέπων, ὅτι ὁ δικηγόρος του δὲν εἰργάζετο ἐπ' αὐτῆς τὸν παρεκάλει, ὅπως ὅσον τάχιον τελειώσῃ αὐτήν, ἀλλ' οὕτος ἐξ ἄλλου μὴ βλέπων νὰ ἔρχονται τὰ δικαιώματα, τὰ χρήματα, λέγει τῷ χωρικῷ· «φίλε μου, ἡ ὑπόθεσίς σου εἶνε τόσον περιπτεπλεγμένη, ὥστε δὲν βλέπω διέξοδον.» Ὁ χωρικός ἐννοήσας τί ἤθελε μὲ τοῦτο νὰ εἰπῇ ἐξάγει ἐκ τοῦ θυλακίου του δύο τάλληρα καὶ λέγει τῷ δικηγόρῳ.

«Ἴδου κύριέ μου, ἐν ζεῦγος ὀμματουαλίων.»

2ον. Ἰερεὺς τις ἐν ἐκκλησίᾳ τῆς ἐνορίας του ἠὺ ὄγει τοὺς περιεστῶτας. Κλητῆρ δὲ ἀστυνομικὸς παρετήρησεν, ὅτι χωρικός τις ἴστατο ἔχων τὸ κάλυμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. «Ε, Ε! παλληκάρι, φωνάζει εἰς αὐτόν,» «βγάλε τὴν σκούφια σου» — Καὶ γιὰτί; ἐρωτᾷ ὁ χωρικός. «Διὰ νὰ δεχθῆς τὴν εὐλογία τοῦ αἰδεσιμωτάτου» — Ἐγνοια σου, κῆρ κλήτορα, καὶ ἂν εἶνε καλὴ θὰ περάσῃ καὶ τὸ φέσι μου.

3ον. Χωρικός τις ἐξωμολογεῖτο, ὅτι ἔκλεψε μίαν κατσίκαν. «Ἀπόδος αὐτήν εἰς τὸν κύριόν της, τῷ ἔλεγεν ὁ πνευματικός· τὴν ψυχὴν σου θὰ τὴν ἀρπάσῃ ὁ διάβολος, διότι εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν ὁ κριὸς θὰ ζωντανεύσῃ καὶ θὰ σὲ καταγορήσῃ. — Πῶς, εἶπεν ὁ χωρικός, ἡ κατσίκα θὰ ζωντανεύσῃ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν;» ἔχω πολλὴν εὐχαρίστησιν. Διατί;..... Διότι θὰ εἶπω εἰς τὸν γείτονά μου «ἰδοὺ ὁ κριὸς σου καὶ λάβε τον.»

4ον. Θέλεις νὰ γείνης πλούσιος.....; φύλαξον τὰ χρήματά σου καὶ τέντωσον τὴν συνείδησίν σου. Κατὰ τὸν Θεόφραστον, ὁ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον «**ἀναιδής**».

Θέλεις νὰ γείνης *σοφός...*; *φάγε, πιέ, κοιμήσου* καὶ τίποτε μὴ λέγης.

Θέλεις νὰ γείνης δημοτικός...; *σύχναζε* παντοῦ, εἰς *ὅλα τὰ καταγώγια*, ἀδιαφορῶν διὰ τὰς κακολογίας.

Θέλεις νὰ εἶσαι *ἀρεσιὸς τοῖς πολλοῖς...*; λέγε πάντοτε τὸ *ναί*, καὶ τὴν γνώμην σου ποτὲ μὴν τὴν ἐκδηλώσης· θὰ εἶσαι δηλαδὴ κούφος, κόλαξ.

Θέλεις νὰ εἶσαι *πτωχός...*; ἔσο *τίμιος*, ὅταν θὰ εἶσαι ἔφορος, ἔμπορος καὶ καταστηματούχης, κτλ. κτλ. ἢ εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν, εἰς τὸς συναναστροφάς σου ἀκέρσιος. Πολιοῦ γέροντος συμβουλαί, εἰλημμένα ἐκ τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς ζωῆς μας.

Ἰον. Κατ' ἔκδοσιν στρατιωτικὴν ὁ *ὀρισμὸς* τοῦ γάμου ἔχει ὡς ἑξῆς: ἐκστρατείαν συζυγικὴν καταντῶσαν, ὅτε μὲν εἰς ἑπταετῆ πόλεμον, ὅτε δὲ τριακονταετῆ, μεθ' ὃ φυσικὸν διαζύγιον.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΒΙΟΥ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Γνώμη.—Καλὸν εἶναι ἐν κοινῇ συναναστροφῇ νὰ ἔχῃς τὴν γενναιότητα, ὅπως ὑποστηρίξῃς τὴν ἀτομικὴν σου γνώμην μετ' *εὐπρεπειας*, ἀλλὰ μὴ ἀντίκρουε *ζωηρῶς* καὶ τὴν γνώμην τῶν ἄλλων. Σέβου τὸν ἀτομισμὸν, τὰς ἀρχάς, ἵνα καὶ οὗτοι σέβωνται τὴν ἰδικὴν σου. Μὴ ποτὲ ἀπατηθῆς ἢ βαυκαλισθῆς, ὅτι ὑποχωρῶν τις πρὸ τῆς γνώμης σου, στερεῖται ἐπιχειρηματικότητος· ποσῶς, δεινὴν ἀπάτην ἀπατᾶσαι.

Ἐιρωνεία.—Ἐν κοινῇ συναναστροφῇ ἡ ἰδιότης αὕτη ἐνίων κουφονόων εἶνε ἐπίδειξις πνεύματος. Ταύτην οἱ τοιοῦτοι ὀφείλου νὰ τὴν ἀπομακρύνουν ἀπὸ πᾶσαν κοινὴν αἵθου-

σαν, ὡς σκανδαλῶδες καὶ πάροχον παρεξηγήσεων. Τὸ τοιοῦτον ἐν μέτρῳ δικαιολογεῖται κατὰ τὴν ἡλικίαν τῶν εὐθυμούντων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ θέσις τῆς οἰκοδεσποίνης θὰ εἶνε λίαν λεπτή, ἵνα μὴ παρεξηγῶνται οἱ μετ' οἴστρου τῆς εἰρωνείας διασκεδάζοντες, διότι ἐνδεχόμενον ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἐσπερίδος ἢ ἡμερίδος νὰ δημιουργηθῶσιν ἀνεξήτητα ἄτοπα ζητήματα, προκαλοῦντα τὴν ψυχρότητα τῶν ἐν τῷ συμποσίῳ εὐρισκομένων προσώπων.

Ἐπαινος.—Ἐν τινι διασκεδάσει ἀναντίρροπον εἶνε, ὅτι θὰ στραφῇ καὶ ὁ λόγος καὶ περὶ ἐπαίνου ἀτόμου τινός, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ τὸ θέμα τοῦ ἐπαίνου προκαλῶν ὀφείλει τὸ θέμα του νὰ τὸ διεξέλθῃ μετὰ περισσῆς λεπτότητος, ἵνα μὴ πρόξενος κακοῦ καθίσταται τοῖς ἐπιλοίποις συναδέλφοις του: καὶ ὁ ἐπαινῶν τὸ ἀτομον καὶ ὁ ἀκούων τὸν ἔπαινον ὀφείλου ἐπιτροχάδην νὰ διεξέλθουν τὸ θέμα.

Κατηγορία = ἐπιείκεια.—Ἀντιθέτως τοῦ ἄνω θέματος καὶ ἡ περίπτωσις αὕτη εἶνε λίαν οὐσιώδης, ἐν τούτοις ἡ ἐπιείκεια πάντοτε εἶνε εὐάρεστος καὶ ὁ σφόδρα ἀντιφερόμενος ἐν τῇ κρίσει τῆς ἐπιεικειᾶς δέον νὰ μὴ φέρηται ἀμειλικτῶς: Ἐν ταῖς ἀνωτέρω περιστάσεσιν ὁ οἰκοδεσπότης δὲν πρέπει νὰ εἶνε ἀνένδοτος, ἀλλὰ μετ' εὐστροφίας νὰ μηχανᾶται περὶ τῆς μεταλλαγῆς τοῦ θέματος εἰς ἕτερον.

Ἐπισκέψεις.—Αἱ ἐπίσημοι (=ὀνομαστικαί, καὶ τῶν ἐορτῶν) ἐπισκέψεις δέον νὰ εἶνε σύντομοι. Ἐξαίρεσιν ἔχει μόνον ἡ μεγάλη οἰκειότης ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, διότι ἄλλως *ἐνοχλητικοί* καθίστανται εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς: Φρόνιμον εἶνε νὰ ἀποσύρεταί τις, ὅταν ἀναχωρήσωσιν οἱ πρὸ αὐτοῦ ἐλθόντες: Ἡ πρώτη εἶτε *ἐπίσημος* εἶτε *τυπικῆ* ὀφείλει νὰ ἔχῃ ταχέως τὴν ἀντεπίσκεψίν της ἵνα μὴ δὲ νομισθῇ τις ἀνάγωγος, ὀφείλει τοὐλάχιστον κωλυόμενος νὰ στείλῃ τὸ ἐπισκεπτήριόν του.

Ἐρώτησις. — Ἴδιον ἀναγώγου εἶνε νὰ ἔχη τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὸ νὰ ἐρωτᾷ: καθότι ἡ αἴθουσα τῆς ὑποδοχῆς δὲν εἶνε ἀνακριτήριον. Ἡ **ἐντιμος**, ἡ **ἐξαίρετος** ἀνατροφή ἐπιβάλλει εἰς τὸν τοιοῦτον νὰ ἐκλέξῃ τὴν ἁρμοδίαν στιγμὴν: ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει αἱ τε ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις δέον νὰ εἶνε **ἀκέραιοι**.

Ἐσπερίς. — Προσκαλούμενός τις εἰς ἐσπερίδα ὀφείλει νὰ ἀντιλειφθῇ, ὁποῖον εἶνε τὸ πνεῦμα τῆς ἐσπερίδος, ἵνα ἀναλόγως συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἐνδυμασίαν. Ἐν τούτοις ὁ μὲν ἀνὴρ μεταβαίνει εἰς ἐσπερίδα μὲ μαῦρον φόρεμα καὶ λευκὸν λαιμοδέτην, ἡ δὲ γυνὴ μὲ δεκολτέ, ἐὰν κοινῇ ἡ ἐσπερίς.

Εἰς Μικτὴν ἐσπερίδα ἢ ἡμερίδα κανὼν ἀπαράβατος εἶνε νὰ μὴ ἐπιβάλληται τις ἐπὶ τῶν κυριῶν, ὅπως τραγωδήσωσι, ἀλλὰ νὰ τὰς παρακαλῇ εἰς τοῦτο μετ' εὐπρεπείας. Ἄσματα καὶ τραγούδια μὴ ἀρέσκοντα τοῖς παρευρισκομένοις εἶνε ἄτοπον.

Κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἐσπερίδος, ἐὰν μία τῶν προσκεκλημένων δὲν ἔχη συνοδόν, ταύτην **καθῆκον** ἔχει ἡ οἰκοδέσποινα διὰ τῶν ἀμέσως οἰκείων αὐτῆς, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ ἡλικίαν αὐτῆς, νὰ τὴν διεκπεραιώσῃ εἰς τὴν οἰκίαν της, κἂν τε ἐφ' ἀμάξης κἂν τε πεζῶς.

Λεπτὴ εἶνε ἡ περίστασις, ὅταν ἡ ὁδὸς εἶνε ὀλισθηρὰ ἢ παγερά, ἵνα προταθῇ βραχιῶν.

Εὐθυμία. — Ὅσον ἀπλὴ καὶ εὐχάριστος εἶνε ἡ **φυσικὴ εὐθυμία**, ἄλλο τόσον **δυσάρεστος** ἢ **ὑπερβολικὴ** καὶ **μισαρὰ** ἢ **βεβιασμένη** ἢ ὑπερβολικὴ.

Εἶνε ἀνυπόφοροι καὶ ἐνοχλητικοὶ οἱ ἔχοντες ἀδιάκοπον καὶ θορυβώδη εὐθυμίαν κατὰ τὸ συζητεῖν.

Οἰκονομία. — Μία ἀπὸ τὰς οἰκογενειακὰς ἀρετὰς εἶνε καὶ ἡ ἀναλογικὴ **οἰκονομία**. Πρέπει νὰ εἶνε τις οἰκονόμος ἀναλόγως τῶν πόρων του μετὰ **μέτρον** καθ' ἣν ὥραν τὸ τοιοῦτον ἁρμόζει, οὔτε νὰ εἶσαι σπάταλος μετ' ἐπιδειξέως ἄλλ' οὔτε φιλάργυρος μετ' ἀξιοκατακρίτου.

Παρουσιάσεις. — Ἐν ἐπισκέψει, ὅταν μία νέα παρουσιάσῃται κατὰ πρῶτον εἰς τὴν συναναστροφὴν, πρέπει νὰ εἶνε ἡ τοιαύτη λιαν ἐπιφυλακτικὴ: Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ σοβαρότης ἔχει τὴν θέσιν: ἡ δειλία δὲν βλάπτει, ἐνῶ ἡ μεγάλη, ἢ ἄκαιρος ἐλευθερία εἶνε ἄτοπος.

Περιέργεια. — Ἐν συναναστροφῇ μὴν εἶσαι φιλοπερίεργος, καθότι τὸ τοιοῦτον θὰ σὲ ἀποκαλύψῃ τὴν γομνότητα τῆς ἀνατροφῆς σου.

Πλοῦτος. — Ἡ ἐν συναναστροφῇ ἐπίδειξις τοῦ **πλούτου** ἢ τῆς **κενοδοξίας** εἶνε ἐνδειξις ἡμαρτημένης ἀνατροφῆς καὶ κουφότητος.

Συνδιάλεξις. — Γνώμων τῆς μορφώσεως, τῆς ἀναπτύξεώς σου, τῆς ἐντίμου οἰκιακῆς ἀνατροφῆς σου εἶνε ἡ ἐν τῇ συναναστροφῇ τηρητέα πορεία σου: διὸ πρόσεξε, ἀναγνώστα, διὰ νὰ παρακολουθῆς τὴν συνδιάλεξιν καὶ μὴ περὶ ἄλλα τυρβάξης ὡς ἀφηρημένος: κατὰ ταύτην ἔχε **μεμετρημένην** γλῶσσαν καὶ τὴν δέουσαν περιττολογίαν.

Ἡ διὰ ψιθυρισμῶν συνδιάλεξις εἶνε **ἄτοπος** καὶ **σκανδαλώδης**. Τέλος ἡ συνδιάλεξις θὰ ἀποκαλύψῃ τὴν τε **ποιότητα** καὶ τὴν **ιδιότητα** σου, ὡς καὶ ἡ ἐν τῇ τραπέτῃ διαγωγή σου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΑΞΙΩΜΑ

Γυνὴ παραπλανηθεῖσα ἢ ἀσωτεύσασα δύναται νὰ σχηματίσῃ οἰκογένειαν; καὶ τὰ ἐκ τοιαύτης γυναικὸς τέκνα δύνανται νὰ λάβουν ἀνθρωπίνην ἀγωγὴν; Βεβαίως ὄχι: διὸ ἔχε ὑπ' ὄψει τὰ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀξιόμιμτα ἔργα τῶν ἐκ τοιαύτης γεννήσεως προελθόντων ἀποβρασμάτων.

Ἀνὴρ **ἀσωτεύσας** καὶ **πᾶσαν** τὴν οἰκιακὴν ζωὴν **διαφθαρεῖς** ἀνερχόμενος εἰς ἀξιώματα εἴτε πολιτικά, στρατιωτικά,

Ἐκκλησιαστικά, Οἰκονομικά, Τραπεζικά, ἑταιρικά καὶ Κοινοτικά δύναται νὰ ἔχη ὁ τοιοῦτος ἄσπιλον διαγωγὴν, εὐγενεῖς διαθέσεις; Βεβαίως ὄχι: Θέματα διὰ τὰ ὅποια ἐνδιαφέρεται ἡ **πολύμορφος** κοινωνία, καὶ ὧν ἅπτα δείγματα οὐκ ὀλίγα.

Ἐξηγούμεθα.....

α') Τὴν αἰτίαν ταύτην ἔχον ὑπ' ὄψει καὶ ὁ Μακαριώτατος πρόεδρος τῆς Κυρηναίας ἀφώρισε τὸν ἐκ Κύπρου Γ. Σ., ὅστις μεταβὰς εἰς Παρισίους ἐξηπάτησε τὸν ἐκεῖ προϋστάμενον τῆς ἐκκλησίας κ. Γερμανὸν Βασιλάκη καὶ ἐνυμφεῦθη τὴν νύμφην αὐτοῦ, τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ του· εἰς τοὺς ἀσεβεῖς αὐτοὺς **αἱμομίκτους** δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε νὰ ἐκκλησιαζῶνται ἀλλ' οὔτε τῶν ἀχράντων μυστηρίων νὰ μεταλαμβάνωσιν· ἀλλὰ διατὶ ἔκαμον τόσον κόπον καὶ μετέβησαν εἰς τοὺς Παρισίους καὶ δὲν ἐπεσκέφθησαν τὸν παρ' ἡμῶν ἐπίσκοπον τότε Χαριουπόλεως, τὸν ἐκ Καλλιπόλεως Κωνσταντῖνον Ἀσημιάδην (ἄρα «Πατρίδα» ἀρ. 477, 27 Ἰουλ. 1911).

β') Διατὶ ἀνακρούσας πρῶμιν πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πρὸς τὴν ὀρθολογίαν καὶ εὐγένειαν ὁ Ρόδου κ. Βενειαμὴν καὶ γενόμενος ὄργανον ἐπιληρῶν διαθέσεων τῶν ἀγαστῶν ἡμῶν φίλων Ἰταλῶν ἐν Ρόδῳ κατέδιδε τὰς ἀποφάσεις τῶν κοινοτικῶν σωματείων, ἀθῶας καὶ τυπικὰς ἀποφάσεις, εἰς τὸν στρατηγὸν Ἀμέλιο πρὶν εἰσεῖτι οἱ προὔχοντες ἐγκαταλείπουσι τὰς αἰθούσας τῆς συνεδριάσεως; καὶ οὕτω συλλαμβανόμενοι οὗτοι ὑπὸ τῶν Καραβινοφόρων ὡς **προδότηι** τῆς πατρίδας γῆς νὰ προπηλακίζωνται ὑφ' ἄλλῶν χωροφυλάκων καὶ νὰ ἐξορίζωνται ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς πατρίδας **ἄγνοι πολῖται, ἐντιμοὶ οἰκογενειάρχαι**; διατὶ λέγομεν; διότι ὁ **ἄπατρις** καὶ **οὐτιδανὸς** οὗτος κληρικὸς, ὁ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ **Ἐθνικοῦ Κέντρου χειροτονηθεὶς**, ὑφ' οὗ καὶ ὁ **Μελενίκου**, τίς οἶδε διὰ τίνων μέσων δελεασθεὶς τολμᾷ νὰ κατενέγκῃ εἰς τὴν φυλὴν του,

εἰς τὸ γένος του δεινὸν πλήγμα, οὐ ἐτάχθη ὑπέρομαχος θεματοφύλαξ.

Διατ'; διότι **ἄγνοι πολῖται ἐν τῇ συνεδριάσει ἀπεφάσιζον πῶς νὰ ἐορτάσωσι τὴν ἐορτὴν τῶν Φώτων κατὰ τὰ ἔθιμα τοῦ γένους των** καὶ εἶτα νὰ **ἐκφράσωσι τὸ λαϊκὸν φρόνημά των** διὰ τὸ διοικητικὸν σύστημα, ὑφ' οὗ προσώρως διοικοῦνται

Δὲν εἶνε τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Κέντρον ἐκεῖνο τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπερ καλεῖται νῦν εἰς κύκλον εἰδημόνων Πατριαρχικῶν Χρηματιστηρίων, τὸ ὁποῖον ὡς προήγαγε τὸν παρ' ἡμῶν ἀνάξιον ἐπίσκοπον Χαριουπόλεως εἰς Μελενίκου, ὅπερ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους προήγαγε καὶ τὸν ἄπατριν Βενιαμὴν εἰς Ρόδον, ἵνα μὴ τὸ Ἐθνικὸν Κέντρον ὑπερφορτώνηται διὰ μισθοδοσίας 500 γροσίων μηνιαίως, ὡς ἐμπεριστάτους κληρικούς, εἰς βῆρος τοῦ πτωχοῦ λαοῦ καὶ νὰ προκαλῆ θυμηδίαν τοῦ Κέντρου διὰ τοιαύτας ἀκαίρους καὶ ἐπιληρῶν χειροτονίας;

Δὲν εἶνε τὸ Κέντρον ἐκεῖνο, ἐνῶ μοιραίως ἔλαξε νὰ ἐπικάθηται ἀνάξια κληρικὰ πρόσωπα διὰ νὰ οἰκοδρομῶσι τὸ ἔθνος, ἄξια διὰ πᾶν ἄλλο, ἢ νὰ χρηματίζωνται εἰς βῆρος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, νὰ ἐπικαλῶνται τὸ Ἅγιον Πνεῦμα διὰ πλειστηριασμοῦ;

Δυστυχῆς Ἀνατολικῆ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία! Ποῦ τὸ κλέος τῶν ἁγίων ἡμερῶν σου; Ἡ κρίσις ἡμῶν τολμᾷ μετὰ δέους καὶ φρίκης νὰ προσθέσῃ, ὅτι δὲν εἶνε ὁ οἶκος ἐκεῖνος ἔνθα δὲν ἠκούσθη τὸ **αἰδῶς** ποῦ τὸ **ἐρυθμημά σου**, ἔνθα ἐπικρατεῖ τὰ τοῦ **κλήρου** τῶ **κλήρω**, ἔνθα ὁ κληρὸς νομίζου, ὅτι εἶνε **ἄψογος** καὶ **ἀτιμώρητος**, διὸ ἀδιαφοροῦμεν ἂν ὁ μέλλων νὰ ἀναδεχθῆ τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τῆς λαούσης ἐπαρχίας του ἀντὶ ὠφελείας θὰ παρῶσῃ **πράγματα** τόσον εἰς τὸν ἄκακον λαόν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἄγνοους κληρικούς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπαγοητεύσεις διὰ τὰς λυπηρὰς συνεπειὰς τῶν τοιούτων;

Ἐρωτῶμεν τίς πτοίει διὰ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην; βεβαίως

κατ' ἀρχὴν μὲν τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Κέντρον, ὡς ἠθικῶς ὑπεύθυνον διὰ τὸν τοιοῦτον διορισμόν, εἶτα δὲ ἡ ἐλαττωματικὴ οἰκιακὴ ἀνατροφὴ του, ἣτινα τόσαι σπουδαὶ καὶ τόσαι νοσηθεαὶ ἐν τῇ Σχολῇ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κάμψωσι καὶ νὰ ἐμφυσησώσιν εὐγενεῖς ἀρχὰς διὰ τὸ ἀξίωμα του; ὁ δὲ ἀμύητος τοῦτων λαός, ὁ ἀγνοῶν τὸ **ποιὸν** τῶν τοιούτων κληρικῶν ἀπονέμει ἀφελῶς μέχρι τινὸς αὐτοῖς **τίτλους** καὶ **σέβη**, ἵνα ἀργώτερον τὸν χρωματίσῃ ἀξίως. Δυστυχῆς Ἐκκλησία.

Ἐν τούτοις λέγοντες καὶ γράφοντες ταῦτα σιναισθανόμεθα τὸν μύχιον ἐκείνον πόνον, ὃν τινα καὶ οἱ πάντες μὲν αἰσθάνονται ἐπὶ τοιούτων θεμάτων, πλειότερον δ' ἐκείνοι, οἵτινες βαθύτερον ἐξετάζουν ταῦτα, διὸ καὶ ἀλογοῦμεν μέσην καρδίαν: Ἠθέλομεν δὲ προκορῶσαι πρὸς τὴν μετριοφοροσύνην καὶ διαλλακτικότητά, ἐὰν δὲν ἀνεχαιτίζωμεν τὴν ὀρηκτικότητά τοῦ καλάμου ἡμῶν, ἵνα μὴ φανῶμεν ἀένδοτοι καὶ ἀδιάλλακτοι κριταὶ ἀνθρωπίνων πταισμάτων, διότι δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ ἀδέκαστοι κριταί, ἀλλ' οὔτε νεκροθάπται τοῦ Πατριωτισμοῦ.

γ') Προσέτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διέταξε τὸν Μητροπολίτην Ἠλιουπόλεως κ. Πανάρετον ὅπως καθαιρέσῃ δυὸ πρωταξαδέλφους, διότι συνέζων παρανόμως καὶ ἐτεκνοποιοῦν. (Πατρ. ἀρ. 477, 27 Ἰουλ. 11 Τετάρτη) τίς πταίει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην;)

δ') Εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ βου ἀστυνομικοῦ τμήματος εὐρέθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων τῶν Ἀθηνῶν ἀρτιγέννητον βρέφος φέρον εἰς ὅλον τὸ σῶμά του ἐγκαύματα δευτέρου βαθμοῦ· κατ' ἐκθεσιν τῶν ἀστυιάτρων φαίνεται, ὅτι ἡ κακοῦργος μήτηρ, ἢ τίς ἄλλος ἐνδιαφερόμενος διὰ τὸ ἀνοσιούργημα τοῦτο τῆς τιμῆς, μετὰ τὸν τοκετὸν ἐθανάτωσε τὸ βρέφος περιχύσασα αὐτὸ δι' οἰνοπνεύματος, εἰς ὃ ἀκολούθως ἔθεσε πῦρ: Ἐρωτᾷ μεν καὶ τὸ φρικαλέον τοῦτο καὶ ἀπάνθρωπον ἐγκλημα τί βάσιν, τί ἀρχὰς ἔχει; (Π. 12 Μαΐου 1911).

ε') Ὁ ἐκ τῶν διδασκάλων τῆς ἐν Ἐπαυρογίῳ Γερμανικῆς

Σχολῆς κ. Ο. Β. ἡλικίας 24 ἐτῶν ἠτυοκτόνησε προχθὲς διὰ πολυκρότου ἐν τῷ δωματίῳ του. Λέγεται ὅτι ὁ αὐτοχειρ ἔχων πλούσιον πατέρα ἐν Βερολίῳ δὲν ἀνεγνωρίζετο παρ' αὐτοῦ ὡς νόμιμος υἱὸς του· τίς πταίει εἰς τὴν ἀπάνθρωπον καὶ αἰσχρὴν ταύτην περίπτωσιν; εἰμὴ ἡ κτηνωδία τῶν ἀσώτων γονέων του. (Ἀστραπὴ ἀρ. 66, 12 Μαΐου 1911).

ς') Ἐν Τέλλπρι τῆς Αὐστρίας ὑπὸ τῆς ἐπιχωρίου ἀστυνομίας συλλυμβάνεται νέος τις ὑπὸ τὸ ὄνομα Μιλίγκο Χριστίτης ὡς κλέπτης, ὡς ἀλήτης, διότι δὲν ἐπλήρωσεν εἰς τὸ Ἰσπιατόριον, εἰς ὃ ἐγεγραμμένον. Οὗτος εἶνε υἱὸς τοῦ ἀσώτου βασιλέως τῆς Σερβίας Μιλάνου καὶ τῆς κυρίας Χριστίτης. Λέγεται ὅτι οὗτος ἀνετράφη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μακρὰν τῶν ὁμμάτων του· καὶ ἔθεσε τὴν βασιλικὴν ὑποψηφιότητα ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἀναγώγου βασιλέως τῆς Σερβίας Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Δράγας. Μετὰ τὸν θάνατον τούτων οὗτος ἐξαφανισθεὶς μυστηριωδῶς ἐγένετο ἠθοποιός, ἔχασε τὸν πόδα του ἔνεκα τραύματος παρ' αὐτοκινήτου καὶ τέλος νὰ στερηθῆ τὸν ἄρτον: Τίς πταίει καὶ εἰς τοῦτο; εἰμὴ μόνον ἡ ἀμαρτωλὸς διαγωγή τῶν γονέων: (Πατρ. ἀρ. 438, 11 Ἰουν. 1911).

ζ') Τίς πταίει τέλος ἐὰν ὁ ἅγιος Μετρώων, χάριν ἀλογορηματίας....., δὲν παύει τὸ ἀηδὲς ἐν Μέτραις θέσμα Μητροπολίτου **φοροῦντος φακιόλιον** καὶ **σαρώνοντος** τὴν Μητρόπολιν; βεβαίως ἡ οἰκιακὴ κακὴ ἀνατροφὴ του, καὶ ἡ ἐν τῇ Σχολῇ ἐλαττωματικὴ σπουδὴ του ἔνθα καὶ ἡ δι' ὅλων τῶν σπουδῶν ἐπιτευχθεῖσα μόρφωσις δὲν κατέσχσε τῆς ἐλαττωματικῆς ἀνατροφῆς του. (Σύλλογξ 19 Φεβρ. 1911).

η') Τίς ὄθησε τὸν Ροδοπέλεως, ὅστις τεχνίεντος ἐργασθεὶς, ἐσφετερίσθη τοῦ Τραπεζοντιῶν πατριώτου κ. Καλιφίδου τὰ εἰς τὴν κοινότητα δωρηθέντα κτήματα; βεβαίως ἡ ἀπληστία, ἡ ἀναισχυντία καὶ ἡ πλημμελὴς οἰκιακὴ ἀνατροφὴ του.

θ') Τίς προέτρψε τὸν ἄλλοτε Χίου Κωνσταντίνον, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Ἰωακείμ Γ' νὰ ταράτῃ τὴν Χίον καὶ νὰ ἀποκαλύπτωνται τὰ αἰσχίστα; βεβαίως ἡ κακὴ οἰκιακὴ του ἀνατρο-

φή, ἤντινα τόσαι ἐν Θεολογικαῖς Σχολαῖς σπουδαί δὲν κατίσχυσε νά τὴν μαλάξῃ κτλ. κτλ.

ι') Τίς **πταίει** ὅταν ὁ ἐντεταλμένος ὑπάλληλος τῶν Πατριάρχων πρὸς περισυλλογὴν τῶν ἐγγράφων τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου **ὑπεξαιρεῖ** τὸ σχετικὸν ἐγγραφοὺς τῆς **ἄρσεως τοῦ σχίσματος**, τὸ διαμειφθὲν μεταξὺ τῶν φίλων Βουλγάρων καὶ Ρώσων; βεβαίως ἢ πλημμελὴς οἰκιακὴ του ἀνατροπῆ.

ια') Τίς **πταίει** ὅταν δύο Πατριάρχαι ἀλληλοκατηγορῶνται διὰ τὸ ζήτημα τῶν Ἀραβοφόνων, καὶ γίνονται ἐκεῖνα τὰ ὅσα συνέβησαν ἐν Ἱεροσολύμοις;

Ἔτι σαφέστατα ἐξηγοῦμεθα:

Ἄειποτε, ἐκ τῶν ἀμνημονεύτων χρόνων μέχρι τῆς χρυσῆς **ἐποχῆς** τοῦ Περικλέους, ἐκεῖθεν δὲ **μέχρις ἡμῶν**, διὰ διαφόρων ἀξιομάτων καὶ ρημάτων ἐλέχθη, ὅτι **φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ράδιον**, διὰ τοῦτο δικαίως ἠγάγασε καὶ τὸν σοφιστὴν Πρωταγόραν νά ὁμολογήσῃ, ὅτι **δύσκολον χρῆμα εἶνε, ἵνα διδαχθῇ ἡ ἀρετὴ**, ἢ **σεμνότης**, ἢ **εὐγένεια κτλ.** Τὰ αὐτὰ δὲ θά ἐπαναλάβωμεν καὶ ἡμεῖς **τώρα** μὲ τὸν μέγαν δημοσιολόγον κ. Λομπρόζον. Τί εἰρωνία τῆς προόδου τῶν ἡμερῶν μας;

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀντοποκριτὴς τῆς «Προόδου», λογογράφος τῆς καθαρᾶς Νεοληνικῆς, γράφων λέγει ὅτι: Εὐκολώτατον πρᾶγμα εἶνε νά γεννηθῇ τις καὶ πρὸς τοῦτο ὀλίγα πράγματα χροιάζονται· εὐκολώτερον δ' ἀκόμη νά ἀποθάνῃ τις, ἀρκεῖ νά τεθῇ ἀντίξοος τις διάγνωσις καὶ τελείως ἐναντία θεραπεία. Ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ εἶνε δύσκολον, καὶ δὴ δυσκολώτατον εἶνε, **νά γεννηθῆς καὶ νά γείνης ἄνθρωπος** κατὰ τὴν **φιλοσοφικὴν** ἐννοίαν τῆς λέξεως.

Βεβαίως γεννᾶσαι, ἀνορθοῦσαι, ἐκπαιδεύσαι, ζῆς ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίας, δρᾶς, ἐπιδρᾶς, ἀντιδρᾶς, νυμφεύσαι, ἀποκτᾶς πενθεράν (ὡς τοῦ Μπογιατζήκιου), ἀποκτᾶς....παιδιά, ἐπισκέπτεσαι εὐρωπαϊκάς μεγάλας πόλεις καὶ ἐκμανθάνεις ξένας γλώσσας καὶ γίνεσαι πολύγλωσσος καὶ πωλεῖς Πατριωτισμόν,.....ἀλλά....**ἄνθρωπος** δὲν γίνεσαι, εἴαν ἀπὸ γενε-

τῆς δὲν φέρῃς μαζί σου **τὸ δὲν ἠξεύρω** τί τὸ ὅποιον σὲ κάμνει **πραγματικὸν ἄνθρωπον**· διότι ὁ ἀνθρωπισμὸς δὲν ἀγορᾶζεται, οὔτε ἀποτυπῶται διὰ **φωτογραφίας**, διότι ἄνθρωπος δὲν λέγεται ἐκεῖνος, ὅστις ἔχει ἐξαιρετον περιβολήν, μουστάκια στριμμένα ἐπάνω, ξυρισμένος, μὲ λαιμοδέτην καὶ γιὰ τὸ στυμόν, μὲ ὑποδήματα τελευταίου στυμοῦ, μὲ χόρηματα εἴτε πολλὰ εἴτε ὀλίγα.

Ὅλα δύνασαι, ἀναγνώστα, νά τὰ μεταβάλλῃς ἀνεξαιρέτως ὅλα, τὰς ἐριννύας δύνασαι νά τὰς μετατρέψῃς εἰς ἀγγέλους στοργῆς, νά δημιουργῆς θαυμάσια, ἀλλὰ τὸν δῆθεν **ἄνθρωπον** ἀδύνατον νά τὸν μεταμορφώσῃς εἰς **ἄνθρωπον**· ἄλλως οἱ Βούλγαροι θά ἐγίνοντο ἄνθρωποι καὶ σήμερον ὀλόκληρος ἢ Μακεδονία δὲν θά ἐκυλιέτο εἰς τὸ αἶμα καὶ εἰς τὸς ἀτιμώσεις τῶν κατοίκων τῆς παρὰ τῶν κομιτατζήδων).

Ἡ τοιαύτη ἀπόπειρά σου διηνεκῶς θά ἀποτυγχάνῃ, ὅπως τόσοι ἄλλοι προγενέστεροί σου ἀπέτυχον, διότι **οἴκοι**, ἐν τῇ **τραπέξῃ τῆς οἰκογενείας του**, εἰς τὸν κύκλον τῶν γονέων του δὲν ἔθεσε τὰς βάσεις τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔλαβε τοιαύτην. (Μπῖο ἀδὰμ ἀναδὰν μπαμπαδὰν τερπιγὲ ὀλμυλῆ, χέρ νὲ καδὰρ σόνρα ἰλμ ἰλὲ κενδινὲ τσεκὴ δουζὲν βερίορσα ἴκ τεμελί δογροῦ ὀλμυλῆ· γιόζσαμ φαῖδὰ γιόκ.

Κοπιᾶζεις, ἰδρώνεις, ἐξοδεύεις τὰ μαλλοκέφαλά σου (εἴαν δὲν εἶσαι ἐννοεῖται φαλακρός), νομίζεις ὅτι ἐπέτυχες τὸ ποθούμενον καὶ ἔξαφνα κράκ!.. ὅλα σου τὰ ὄνειρα καὶ ὅλοι σου οἱ πόθοι ἐκμηδενίζονται καὶ τὸ φᾶσμα τῆς ἀποτυχίας ἐγείρεται ἐμπρὸς σου, σαρκαστικὸν καὶ ἀπαίσιον.

Ὅταν λείπη ἡ φυσικὴ, ἢ ἀπροσποίητος, ἢ ῥέουσα βάσις αἱ ἠθικαὶ βάσεις, ὡς προσπαθεῖς νά ἐμπνεύσῃς εἰς τὸν τὰς αἰσῶν σου **ἀνατρεφόμενον** δὲν δύναται νά καρποφορήσῃσι. Τὸ ἔδαφος εἶνε κακὸν καὶ δὲν ἀποδίδει. Διὸ φωνοῦμεν, ποροῶντες τὴν **Εὐαγγελικὴν εὐσπλαγγνίαν**, ὅτι μάτην κοπιᾶζονσι καὶ οἱ περισυλλέγοντες καὶ ἀνατρέφοντες τὰ **ἐκθετα** τῆς κοινωνίας· ματαίως τὴν χρυσὴν καρδίαν τῆς γηράσκου ἢ ἀγαστῆ κόρης

τοῦ ἀξιωματικοῦ καθηγητοῦ ἡμῶν κ. Ἀλεξάνδρου Ζωηροῦ, περὶ πολλὰ τυρβάζουσα ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν ἐκθέτων· στοιχοῦσα πρὸς τὰς βάσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἰατροῦ κ. Ζαβιτσάνου· περὶ τούτων ἀργότερον πλειότερα.

Τέλος ἐρωτῶμεν σαφῶς καὶ παρηγοῖα τί εἶνε ἡ λεγομένη **ἀνατροφή**·; Ἡ ἀνατροφή εἶνε μία λεπτοτάτη γάζα ριπτομένη, πέπλος ἀραχνοῦφαντος, ριπτομένη ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ἀτόμου διὰ νὰ τὸ καλύπτῃ. Καὶ ἐνόσω οὐδεμία πνοὴ ἀνέμου ἔρχεται νὰ ἀνεμίση αὐτὴν τὴν γάζαν, τὸ πρᾶγμα ἔχει καλῶς, διότι ἕως τότε καὶ τὸ γυμνὸν σῶμα **φαίνεται** κεκαλυμμένον. Ἄλλ' οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον ὅταν φυσίση ὀλίγον καὶ δὴ ὀλίγον **ἀεράκι**. Τότε βλέπεις τὴν γάζαν ἀναπεπταμένην, σχιζομένην. Κἂν ἕως ἐδῶ ἦτο ἡ παρὰτασις, τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀνεκτὸν καὶ δὲν εἶχε σημασίαν τινὰ οὐσιαστικὴν, ἀλλὰ δυστυχῶς βλέπεις καὶ πράγματα τὰ ὁποῖα βεβαίως δὲν θὰ τὰ ἠθέλες νὰ τὰ βλέπῃς, διὸ οὐ μόνον μὲ ἀποστροφὴν, ἀλλὰ μὲ ἀγανάκτησιν στρέφεις τὴν κεφαλὴν σου ἢ κλείεις τοὺς ὀφθαλμοὺς σου. Ἄλλ... ἕως ἐδῶ. Καὶ ἄλλα πολλὰ ἔχομεν νὰ παρατάξωμεν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ χῶρος ἡμῶν στενός, ἀρκεσθήτωσαν οἱ περιεργοὶ διὰ τὰ ὀλίγα ταῦτα. **Ω Παραλυσία τοῦ αἰῶνος!**

Καρδιά, καρδιά, ἐρωμένη μου καρδιά
τῆς ζωῆς μου εἶσαι σὴ παντοτεινὴ φωτιὰ.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ

Ἔρη.

Ἐπισκοποῦντες πᾶσαν τὴν καλῶς ἐννοουμένην Μικρὰν Ἀσίαν (1) παρατηροῦμεν, ὅτι αὕτη συγκεκριμένη ἐκ παρρηφροῦς κεντρικοῦ τινος ὄροπεδίου πανταχόθεν ὑποβασταζομένου ὑπὸ ὄρεινῶν ἀντρεισμάτων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ὑψηλῶν. Ὁ ὄρομαθὸς δ' οὗτος τῶν ὄρεων ἀποσπώμενος τοῦ εἰρημένου ὄροπεδίου τοῦ συγχροτοῦντος αὐτὸν, ποριστῶ παμμέγεθες συμπεφύρημα ὄρεων παντοειδῶν διαστάσεων καὶ

(1) Πολλὰ καὶ ποικίλα δοξασίαι ἐπεκράτουν περὶ τῆς παραγωγῆς καὶ ὀνοματοθεσίας τῆς «Ἀσίας» ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων μέχρι τοῦ Ε' αἰῶνος, καθ' ὃν χρόνον διακρίνομεν τὴν Ἀσίαν διχοτομουμένην εἰς τὴν **Κάτω Ἀσίαν** (ἢ ἐκτὸς τοῦ Ἄλυσ), ἢ τὴν **Ἄνω Ἀσίαν** (ἢ ἐντὸς τοῦ Ἄλυσ). Καὶ κατὰ μὲν τὸν Ἡρόδοτον (δ' 45) οἱ μὲν ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀνήγαγον τὴν ἀρχὴν τῆς ὀνοματοθεσίας αὐτῆς εἰς τὴν σύζυγον τοῦ Προμηθέως, οἱ δὲ Λυδοὶ εἰς τινὰ Ἀσιον υἱὸν τοῦ Κότυος, ἕτεροι δὲ ἐκ τοῦ Φοινικικοῦ **ἔς** σημαίνοντος **φῶς**, ἄλλοι ἐκ τοῦ σανσκριτικοῦ **ἄς**—καθίστημι, ἄλλοι ἐκ τοῦ Ζενδικοῦ **Ἀσία**—κυκλοτερῆς, εἰς ἣν δὲ σημασίαν παρέμεινεν αὕτη εἰς τὴν Περσικὴν γλῶσσαν, ἄλλοι δὲ εἰς ἄλλας παρεκκλίναντες ἐτοιμολογίας διαφόρους παρήγαγον αὐτήν. Ἐκ πασῶν ὅμως τῶν ἐτοιμολογιῶν ἡ μᾶλλον συσχετιζομένη μὲ τὸ ἐθνικὸν ὄνομα τῶν **Ἀσίων** τῶν ἐγκαταστάντων ΝΑ τῆς Σμύρνης ἐν τῷ ὑπ' αὐτῶν κληθέντι **Ἀσίῳ λειμῶνι ἄμφι Καῦστρίου ρέεθρα** (Ιλ. Β. 461. 4), ὃν ὕμνησεν ὁ Ὅμηρος, φαίνεται ἐπικρατεστέρα, ἐκεῖ δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Στράβωνος οἰκοτολογεῖται, ὅτι ἦν καὶ τάφος τις τοῦ ἥρωος

ὑψους, διευθυνομένων καθ' ἅπαντα τὰ σημεῖα ἀκτινηδὸν τοῦ Μικρασιατικοῦ ὀρίζοντος. Ταῦτα δὲ διασταυρούμενα καθ' ἀπάσας τὰς διευθύνσεις ἀκτινηδὸν διατέμνουσιν αὐτὴν κατὰ διαφόρους γραμμὰς· ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ συμπεφορήματος τούτου συναντῶμεν ἐν τῇ ἡμετέρα ἐπαρχίᾳ τὴν συνέχειαν τοῦ Ἐρδζιάς) συναντωμένων μετὰ τῆς ἀλύσεως τοῦ Βιθυνιακοῦ Ὀλυμπιακοῦ πλέγματος.

Προσέτι ἔχομεν καὶ τὴν συνέχειαν τοῦ Σιτύλου, ὅστις ἡρέμα ὑψούμενος καὶ δι' ἀνεπαισθήτων διακυμάνσεων τοῦ ἐδάφους ἐνούμενος μετὰ τῆς ὄροσειρᾶς τοῦ Δινδύμου (= Ἄσιου. Τινὲς ὅμως βαθύτερον συσχετίζοντες τὰ πράγματα ἐτοιμολογοῦσι ταύτην ἐκ τοῦ Ἀσσυριακοῦ ὀνόματος Ἄσοῦ (= Ἀνατολή), ὡς καὶ τῆς *Εὐρώπης* ἐκ τοῦ Ἀσσυριακοῦ *εὐρέβ* (= δύσις), ἐξ οὗ τὸ Ἑλληνικὸν «ἔρεβος».

Ὁμολογητέον ὅτι τὸ ὄνομα Ἄσία μετ' ἀοριστολογικῆς γεωγραφικῆς ἐννοίας καὶ ἐκτάσεως ἀναφέρεται καὶ παρὰ τῷ Πινδάρῳ. Τὸ τοιοῦτον εὐρόντες ἐπικρατέστερον οἱ Ἴωνες ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν ἐγνώρισαν τοῖς ἐν Εὐρώπῃ ὁμοφύλοις των, οἵτινες δὲ ἐπεκτείναντες τοῦτο ἐκ τῶν παραλίω καὶ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀσίας, αὐτὴ συμκρὸν ἐπὶ συμκρῶ ἔλαβεν ἀνάλογον τῆς εὐρύνσεως τοῦ γεωγραφικοῦ ὀρίζοντος τὴν ἑλληνικὴν διάδοσιν. Οἱ Ῥωμαῖοι κύριοι τοῦ Ἀνατολικοῦ Βυζαντινοῦ κράτους γενόμενοι διὰ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀττάλου (129 π. Χ.) ὀνόμασαν αὐτὴν *Asiam Minorem*, ἀνταποκρινομένην πρὸς τὴν *χερσόνησον* τοῦ Σιτράβωνος, τὴν καλουμένην *Ἐλλάσσονα Ἀσίαν*—νῦν δὲ Μικρὰν Ἀσίαν. Οἱ δὲ Βυζαντινοὶ διαιρέσαντες τὸ κράτος αὐτῶν εἰς *θέματα* ὀνόμασαν αὐτὴν *Ἀνατολικόν*, τέλος οἱ *Σελτσουκίδαι* ἐγκρατεῖς γενόμενοι τούτου (1334 μ. Χ.) ὀνόμασαν *Ἀνατολήν* μέχρι τοῦ νῦν.

Μουράτ δάγ) ἀποτελεῖ τὸ ὄρεινόν σύστημα τοῦ Βιθυνιακοῦ Ὀλύμπου· οὗτος δ' ἔχων γεωμετρικὸν ὕψος 7,500 μ. ὡς γίγας ὄρθουται πρὸς Ν τῆς Προύσης καὶ εἶνε ὁ πυρὴν τῶν ὄροσειρῶν τῆς Βιθυνίας ἀναποσπάστως συνδεόμενος μετὰ τοῦ συστήματος τῆς Ἰδης (Κὰς δάγ).

Τοῦ Μυσικοῦ ἢ Βιθυνιακοῦ τούτου ὄρους αἱ μὲν ΒΔ ἐκφύσεις σχηματίζουσι τὰ πρὸς τῇ Ν. πλευρᾷ τῆς Προποντίδος ὑψώματα, ἐξ ὧν διακρίνεται τὸ *Καρά δάγ*, τὸ χωρίζον τὰ ὕδατα τῆς Ἀπολλωνιάδος ἢ Ἀφνιτίδος (ἢ Ἀρτυνίας) λίμνης ἀπὸ τῆς Προποντίδος· αἱ δὲ Β ἐκφύσεις σχηματίζουσι τὸ *Καρσὰκ δάγ*. Ἐπὶ δὲ τῆς Ἀσιατικῆς χερσονήσου τὸ *Ἀργαθώνιον* (Σαμανλή-δαγ), ὅπερ διῆκον διὰ τοῦ Καραμουρσάλ, Σαπάν-δζης καὶ ἀποτελοῦν τὴν σειρὰν τοῦ Καλαϊδζῆ καὶ Βεϊλικ δάγ μέχρι τοῦ Μπαλαβάν καὶ Κεῦβες, καταλήγει εἰς τὸ *Μουδουρλοῦ* καὶ *Μπολοῦ δάγ*.

Πρὸς Β δὲ τούτων ἐν ἀμέσῳ σχεδὸν δεσμῷ κεῖνται τὰ ὑψώματα τῆς *Θυριάδος* χερσονήσου, ἅτινα δὲ στεφόμενα καὶ ἐνούμενα μετὰ τοῦ Ἄγὰ καὶ *Μποζ δάγ* ἀποτελοῦσι τὸ σύμπλεγμα τοῦ Μικροῦ Βιθυνιακοῦ Ὀλύμπου.

Τούτου δὲ κύριος κορμὸς εἶνε τὸ Ἄμπὰς δάγ, οὗ δ' ἐκφύσεις τὸ βραχῶδες καὶ ἠνοσίφυλλον Κερεμ Ἀλῆ δάγ, ἔνθα ἐπὶ ὄροπεδίου, ὡς κολούρου κώνου, τὰ *θειοῦχα* καὶ τὰ *διττανθρακοῦχα* αὐτοφυῆ μεταλλικὰ ὕδατα παρὰ τὴν Κιρκασίαν κώμην *Κουζουλοῦκ* τοῦνομα (1)

(1) Ἡ μνησθεῖσα θερμοπηγὴ ὑπαγομένη εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ἀδάπαζαρ καὶ εἰς τὸ Μουδιρλίκιον τοῦ Ἀκγιάζῆ εἶνε κτήμα τοῦ δημοσίου. Ἡ δὲ ποσοτικὴ καὶ ποιοτικὴ ἀνάλυσις ταύτης ἀποδεικνύει, ὅτι ἐν μὲν τῇ θειοπηγῇ ἐπικρατεῖ τὸ θεικὸν ἀσβέστιον, θεικὴ μαγνησία καὶ τὸ θειῶδες ὑδρογόνον, ἐν δὲ τῇ ἀλκαλοπηγῇ ἀνθρακικὸν ὀξύ, διττανθρακικὸν νάτριον καὶ ἀσβέστιον, χλωριούχον νάτριον, θεικὴ μαγνησία κτλ. κτλ.

Τὸ δὲ Ὀβὰ δάγ (ὄνομα προσφυῆς πρὸς τὴν πραγματικό-
τητά του) ἀποτελεῖ τὴν ὄροσειρὰν τοῦ **Καρασοῦ**, τῶν ἀκτῶν
τοῦ Εὐξείνου, ἐκτεινομένην μεταξὺ τῶν ρεῖθρων τοῦ Σαγ-
γαρίου καὶ τοῦ Βιλλαίου ποταμοῦ, ἧς δὲ τὸ ΝΑ ἀντέρεισμα
συγκροτοῦσι τὰ ὄρη τοῦ **Ἀμπὰς δάγ** καὶ τοῦ **Μπολοῦ** ἔνθα
τὰ Λαζοχώρια Γιαλπὰν καγιά καὶ Λαχαναλήκ. Πρὸς Β δὲ
τῆς Βοάννης λίμνης κεῖνται τὰ ἀπὸ τῶν πρᾶνῶν λόφων
ἀπὸ Μιχσηλιτοῦ, Σαριδογανίου καὶ Ἀρμάσης ἀρχόμενα
ὄρη τοῦ **Ἀγαστλή** καὶ **Δενίξλι** καὶ **Ἀγᾶ δάγ**· πρὸς δὲ τῇ
παραλίᾳ τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς Προποντίδος τὸ Καῖς δάγ
(περὶ ὧν ὄρα τὴν ἐν Φιλολογικῷ Συλλόγῳ ὁμιλίαν τοῦ κ. Μόρτ-
μαν), τὸ Μπουλγουροῦ (ὁ τῶν Βυζαντινῶν Ἑλαιῶν), τὸ
Ἀλέμ καὶ τὸ Γιουσά (=γίγας) δάγ.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΑΣΩΤΕΙΑ

Κριτίας.— Γνωστὸν, ὃ Ἀριστοβουλε, ὅτι τὸ 5ον ἄρθρον
τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου κελεύει *να τιμῶμεν καὶ να σεβώμεθα
τοὺς γονεῖς μας*· ἀλλ' ἂν οὗτος εἶνε *ἄγνωστος* ἐν τοιαύτῃ
περιπτώσει τί δέον να πράξωμεν;

Ἀριστοβουλος.— Ἐν τοῖς νῦν χρόνοις, ὃ Κριτία, ἀνα-
τραπέντων τῶν βάσεων τῆς ἠθικῆς, ὃ τε εἰρημένος νόμος
καὶ πολλοὶ ἄλλοι σχετικοὶ πρὸς τοῦτον ἡμαρτημένως
κεῖνται· ἔνεκα δὲ τῆς ἠθικῆς ταύτης παραλυσίας ἡ ἀνθρωπότης
ἀκολουθοῦσα τὸν δρόμον τοῦτον, ἐπέστη ἰσχυρὸν κόλαφον
τῆς καταρρέουσας· λαοὶ δὲ πρότερον ἐν ἀνθηρᾷ θέσει κείμενοι
νῦν κεῖνται ἐν μαρασμῷ. Ὁ φυσιοδίφης Δάρβιν λέγει, ὅτι οἱ
τὸ ἀνώτατον λογικὸν βασίλειον τῶν ζώων ἀποτελοῦντες *ἀν-
θρώποι* μιμούμενοι δυστυχῶς τὴν *ἀρχέγονον* κατάστασιν των
φιλοῦσιν, ὅπως *κτηνώδη* βίον ἔχουσι, τὰ δὲ ἐκ τοιούτων σχέ-
σεων γεννόμενα τέκνα, ἀρᾶν προῖόντι τῷ χρόνῳ μάθωσι τὴν

ὑπαρξίν των, βαίνοσι πρὸς ἐξίλασμον τοῦ ὀνείδους των
εἰς τὸν τερματισμὸν τοῦ βίου αὐτῶν δι' αὐτοκτονίας κτλ. κτλ·
οἱ δὲ *πάτρωνές των* ἐλεεινοί, ρακένδυτοι, ἀξιοδάκριτοι καὶ
προπηλακίζόμενοι ποικιλοτρόπως ἐν τῇ κοινωνίᾳ καθίσταν-
ται ὁ στόχος τῆς κακολογίας τοῦ κοινοῦ λέγοντος *ἤθελές τα
καὶ παθές τα*.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ

Γράψαντες ἄλλοτε περὶ τούτων καὶ σήμερον συμπληρω-
ματικῶς προσθέτομεν, ὅτι καὶ «*Στράβων μὲν ὁ ἐξ Ἀμασειά-
γεωγράφος, ὁ περὶ τὴν γεωγραφίαν καὶ ἱστορίαν ἀκαταμά-
χητον ἔχων τὴν ἀσθεντίαν καὶ τὸ κύρος, γράφων περὶ τῆς
Βιθυνίας, ὀρίζει αὐτὴν ὡς κειμένην πρὸς Β μὲν τοῦ Εὐξείνου
Πόντου, πρὸς Ν δὲ τῆς Μυσίας καὶ τῆς Ἐπικτήτου Φρυγίας,
πρὸς Α τῆς Παφλαγονίας καὶ τοῦ Παρθενίου ποταμοῦ καὶ
τέλος πρὸς Δ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς Προποντίδος*».

Ὁ δὲ κατὰ τὸν 6ον π. χ. αἰῶνα ἀκμάσας ἐπὶ Δαρείου
Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς ἐν τῷ περίπλῳ αὐτοῦ περὶ τῆς Βι-
θυνίας λέγει: «*μετὰ Μαριανδυνοὺς εἰσι Θραῖκες, Βιθυνὸν
ἔθνος καὶ ποταμὸς Σαγγάριος καὶ ἄλλος ποταμὸς Ἀρτάνης
καὶ νῆσος Θυνιάς. Οἰκοῦσι δ' αὐτὴν Ἡρακλειῶται καὶ ποτα-
μὸς Ρήβας, εἴτα εὐθὺς πόρος καὶ τὸ προειρημένον ἱερὸν ἐν
τῷ στόματι τοῦ Πόντου καὶ μετὰ τοῦτο Χαλκηδῶν ἔξω Θραῖ-
κης, μεθ' ἧν ὁ κόλπος Ὀλβιανός (= Ἀστακηνός). Μετὰ δὲ
Θραῖκην Μυσία ἔθνος. Ἔστι δὲ τῷ ἐπ' ἀριστερᾷ τοῦ Ὀλβια-
νοῦ κόλπου εἰσπλέοντι εἰς τὸν Κιανὸν κόλπον μέχρι Κίου.
Ἡ δὲ Μυσία αὕτη ἐστί. Πόλεις δ' ἐν αὐτῇ εἰσιν Ἑλληνίδες,
αἱ δὲ Ὀλβία καὶ λιμὴν..., ἀκρωτήριον τοῦ Κιανοῦ κόλπου
καὶ ἐπ' ἀριστερᾷ Κίος πόλις καὶ Κίος ποταμὸς· παράπλους δὲ
τῆς Μυσίας εἰς Κίον ἡμέρας μίᾳς κτλ.*».

Ὁ δὲ ἐξ Ἀλικαρνασοῦ πατὴρ τῆς ἱστορίας (484 π. χ.) Ἡρόδοτος γράφει (βιβ. ζ' καὶ 75) «Θρᾶκες διαβάντες μὲν εἰς τὴν Ἀσίην ἐκλήθησαν Βιθυνοί, τὸ δὲ πρότερον ἑκαλοῦντο, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, Στρυμμόνιοι, οἰκόντες Στρυμμόνι· ἑξαναστῆναι δὲ φασὶν ἐξ ἠθέων ὑπὸ Τευκρῶν τε καὶ Μυσῶν. Θρημικῶν δὲ τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ ἤρχει Βασσάκης ὁ Ἀρταβάνου».

Ἄλλὰ καὶ Ἀρριανὸς ὁ Νικομήδης γράφων περὶ τῆς ἐπαρχίας του λέγει, ὅτι «οἱ Θρᾶκες οὗτοι, οἳ καὶ Βιθυνοὶ καλούμενοι ἀπὸ τινος Θυνοῦ, ἢ Βιθυνοῦ, ἐνὸς τῶν παίδων τοῦ μάντεως Φινέως, διαβάντες εἰς τὴν Ἀσίαν καθυπέταξαν τὴν Ρηβαντίαν χώραν παρὰ τῷ Εὐξείνῳ, προϊόντι δὲ χειρώσαντες νόμῳ ἐπικρατήσεως πᾶσαν τὴν ἐπίλοιπον χώραν ἔδωσαν αὐτῇ καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐπωνυμίαν».

Τέλος Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος (α' 25 βιβλ. β' τομ. γ') ἀναφέρων περὶ τῆς Βιθυνίας ὀρίζει αὐτὴν οὕτω: «τὰ κάτω καὶ παρὰ θάλασσαν ἀπὸ τοῦ Ἀστακηνοῦ κόλπου ἀρχόμενα καὶ τῶν καλουμένων Πυλῶν (τανῦν Ἰζμίτ ὄβασθ' παρὰ τὸ Μπογιούκ δερβίλντ) καὶ ἕως τῆς Μεσογείου τοῦ Μυσικοῦ Ὀλύμπου προσαγορευόμενα καὶ αὐτῆς τῆς Προύσης».

Ἐπὶ δὲ τῶν διαδόχων τοῦ Ἰουστινιανοῦ διαιρεθεῖσα ἡ Μικρὰ Ἀσία εἰς **Θέματα** ἔλαχεν εἰς τὴν περιγραφομένην τὸ ὄνομα Θέμα, ὅπερ διηρεῖτο εἰς δύο τμήματα ὑπὸ τοῦ Ἰσοσκελοῦς τριγάνου τοῦ Ἀργαθωνίου ὄρους τὸ μὲν παρὰ τὸν Κιανὸν κόλπον καὶ πρωτεύουσαν ἔχον τὴν **Νίκαιαν** ἐκλήθη **Ὀψίλιον** (ἐκ τοῦ αὐτόθι ἐδρεύοντος στρατοῦ, τοῦ κατὰ τὰς τελετάς εἰς Κωνσταντινούπολιν μεταφερομένου, ὅστις δὲ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς ἑκαλεῖτο **ὀψίλια**, ὡς τὰ παρ' ἡμῖν **ἀλάγια**), τελευταῖον δ' ὄριον εἶχε τὴν ἐπὶ τῆς τοῦ Ἑλλησπόντου παραλίας **Ἀβυδον**, τὸ δὲ παρὰ τὸν Ἀστακηνὸν κόλπον ὀνομάσθη **Ὀπιμάτουμ**, πρωτεύουσαν ἔχον τὴν **Νικομήδειαν** (ἐκ τοῦ τάγματος [τῶν μισθοφόρων Γόθων, ὅπερ κατήρτισεν ὁ στρατηγὸς Στηλίχων) καὶ ἐκτεινόμενον μέχρι τῶν ὑπωρείων τοῦ Δινδύμου ὄρους.

Ἄλλὰ τανῦν ἡ ἐπαρχία τῆς Βιθυνίας, μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, διαιρεθεῖσα κατὰ τὸ ἀρχικὸν σχέδιον εἰς δύο πολιτικὰς διαιρέσεις, ἐξ ὧν, πλὴν τῆς ἐξαιρετικῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως τοῦ Σκουτάρεως, ἡ μὲν (ἢ καὶ κυρίως πρὸς τὴν Παλαιὰν Βιθυνίαν ἀναλογοῦσα) φέρει τὸ ὄνομα **Κοδζά-ἰλι ἐγιαλετί** (ἐκ τοῦ χειρώσαντος αὐτὴν ὀθωμανοῦ στρατηγοῦ τῷ 1327) καὶ ἔχει πρωτεύουσαν πάλιν τὴν **Νικομήδειαν** ἣς δὲ ἀπαρτιζομένη ἐξ 80 περίπου πολισμάτων περιλαμβάνει μεσογειῶς μὲν τὰς ὑποδιοικήσεις τοῦ Ἀδαπαζαρίου μετὰ 210 πολισμάτων, τῆς Κάνδρις μετὰ 180 πολισμάτων, τῆς Κεῦβες μετὰ 120 πολισμάτων, παραλίως δὲ τὰς ὑποδιοικήσεις τοῦ Καραμουρσάλ μετὰ 70 πολισμάτων καὶ τῆς Γιάλοβας. Ἡ δὲ ἐτέρα τὴν τῆς **Χουδεβενδικιάρ** με πρωτεύουσαν τὴν **Προύσαν** (ὀνομασθεῖσαν οὕτως, ἐπειδὴ πρῶτον ἐν αὐτῇ ἀνεπτύχθη καὶ ἐκραταιώθη τὸ κράτος τῶν ὀθωμανῶν) μετὰ 150 πολισμάτων καὶ περιλαμβάνει τὰς ὑποδιοικήσεις τοῦ Γκεμλικ μετὰ 3 δήμων, τῶν Μουδανίων (μετὰ 2 δήμων), τοῦ Μιχαηλιτσίου μετὰ 90 πολισμάτων, τῆς Κερμαστῆς μετὰ 2 δήμων καὶ τοῦ Ἐδρενὸς (= πάλαι Ἀδριανῆς (μετὰ 3 δήμων), πλὴν τῶν διοικήσεων, ἣτοι τοῦ Ἐρδογορούλ (πρωτεύουσα Βιλεδζίκ), τῆς Κιουτάχιας, τοῦ Καρὰ-χισάρ, τοῦ Καρασὺ (με πρωτεύουσαν τοῦ Βαλικ-κεσερή).

Αὕτη οὕτως ἔχουσα διενεργεῖ τὴν συγκοινωνίαν τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς χάριν τοῦ ἐμπορίου διὰ τῶν δημοσίων ὁδῶν καὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, καθότι τυγχάνει αὕτη ἡ κεντρικὴ ἀρτηρία τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἀνατολῆς. Οἰκοῦσι δὲ τὴν μὲν τοῦ Κοδζά-ἰλι 398,000, ἐξ ὧν 220 χιλιάδες ὀθωμανοί, 140 χιλιάδες Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι, 38 χιλιάδες Ἀρμένιοι, 1600 Ἰουδαῖοι, ὀλίγοι νομάδες καὶ 2,200 ξένοι τὴν τε θρησκείαν καὶ τὸ ἔθνος, τὴν δὲ τοῦ Χουδαβεντικιάρ 1,170,000 ἐξ ὧν 900,000 ὀθωμανοί, 214 χιλιάδες Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι, 65 χιλιάδ. Ἀρμένιοι, 1,500 Ἰουδαῖοι, εὐαριθμ. νομάδες, καὶ 7,700 ξένοι.

ΠΟΤΑΜΟΙ

Πολλοὶ μὲν εἰσὶν οἱ ποταμοὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, οὔτινες δὲ ἂν καὶ εἰσὶν ἄσημοι ὑπὸ ὑδρογραφικὴν ἔποψιν, ὅμως τυγχάνουσιν ὀνομαστοὶ ἐν τῇ καθόλου ἱστορίᾳ: Ἐν δὲ τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Βιθυνίας ἀξιοσημειωτοὶ εἰσὶν οἱ εἰς τὸν Εὐξεινον Πόντον ἐκβάλλοντες Ἴον ὁ Παρθένιος, ὁ τὰ ἀνατολικά ὄρια τῆς Βιθυνίας ὀρίζων πηγάζει ἐκ τοῦ Καρὰ-καγιὰ τοῦ Βιθυνιακοῦ Ὀλύμπου· 2ον ὁ Βιλλαῖος Βίλλιος Ψίλλης (= Φιλιάς τσαϊ) ὁ σχηματιζόμενος ἐκ τῆς συμβολῆς τοῦ Μπολοῦ καὶ Σογανλὺ δάγ: 3ον ὁ Λύκος, Ὑπεῖος, Κίερος (= Μελὲν τσαϊ) πηγάζει ἐκ τοῦ εἰς τὸ σύστημα τοῦ Βιθυνιακοῦ Ὀλύμπου ἀνήκοντος τμήματος τοῦ Μπολοῦ δάγ (εἰς οὗ τὸν ὄρμον καταφυγὼν ὁ στόλος τοῦ Μιθριδάτου διεσώθη): 4ον ὁ Ρήβας: 5ον καὶ ὁ μέγιστος καὶ ἱστορικώτατος τῶν προειρημένων Σαγγάριος. Ὁ ποταμὸς οὗτος ἐν τῇ διαδρομῇ αὐτοῦ δέχεται καὶ πλείστους ἄλλους χειμάρρους, παραποτάμους (π. χ. τὸν ποταμὸν τῆς Ἀγκύρας **Γάλλον** (= Λεῦκε τσαϊ), τὸν Θρύμβιδα (= Πουρσιάκ), τὸν Γάλλον τῆς Κέϋβης (= Κερεμ σουγιού) καὶ τὸν Γάλλον (1) τοῦ Ἀκ-γιαζὺ (= Μουδουρλοῦ

(1) Ἐκ τῆς Μυθολογίας καὶ Νομισματολογίας τρανῶς ἀποδεικνύεται, ὅτι καὶ ἐν Βιθυνίᾳ ἡ λατρεία τῆς θεᾶς Κυβέλης ἢ ἄλλως Νεμέσεως ἦν ἐν πολλοῖς διαδεδομένη, ὅτι δὲ ἔδρα αὐτῆς ἦν ἡ πολίχνη Κύβα (= τανῦν Κέϋβε). παρ' ἣν δὲ καὶ ὄρος Κύβαλα. Τὰ δὲ περιποιῶντα αὐτὴν πρόσωπα, τὰ τε ἄρρενα καὶ θήλεα, κατόικουν εἰς ὑπόγεια ἢ ὅλως ἀπομονωμένα τεμένη, ὅμοια τοῖς ἐν ταῖς λατρείαις τῶν καταχθονίων θεῶν ἀπαντῶσι μεγάρους, ταῦτα δὲ ἢ ὡς σπήλαια ἢ τάφροι, ἐδέχοντο τὰ πρὸς θεοὺς προσφερόμενα θύματα.

Καὶ ἡ Κυβέλη ἐρασθεῖσα ἐνταῦθα τὸν Γάλλον κατ' ἀρχὰς

σουγιού), διὰ δὲ τῶν προσχώσεων αὐτοῦ μετέβαλεν ἄλλοτε, καὶ ἄχρως ἡμῶν ἐκτελεῖ, εἰς νομὰς μέρη κατεχομενα ἄλλοτε ὑπὸ διαφόρων λιμνῶν, χειμάρρων, καθὰ ταῦτα ἐμφαίνονται ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Ἀκ-γιαζὺ, τοῦ Σιοβουλιού καὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Ἀριφιέ-Χανλήκιοι, καὶ τοῦ Μπὲς-κιο-προῦ. Ἐπὶ τῶν ὄχθων δὲ τοῦ μνησθέντος ποταμοῦ ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων μέχρι καὶ τῶν Βυζαντινῶν ὑπῆρχον διάφορα φρούρια καὶ γέφυραι (ὡς εἶνε τὰ ἐρείπια ἀντικρῦτοῦ Καρὰ Ἀπτηλέρ), μέσα μεταβατικά καὶ περιτειχίσματα ἀμυντικά οὐ μόνον πρὸς ἄμυναν καὶ περιφρούρησιν τοῦ κράτους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀναχαίτησιν τῶν διαφόρων πλημμυρῶν καὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐπιδρομῶν· πάντα δὲ τὰ αἴτια ταῦτα τινὰ μὲν προθελίμως ἐξηφανίσθησαν, τινὰ δὲ κατερειπώθησαν ἔνεκά τῆς καιρικῆς ἐπιδράσεως.

Εἰς δὲ τὴν Προποντίδα ἐκβάλλουσιν ὁ Ρυνδακὸς (Μιχαλίδι-τσαϊ) ὁ σχηματιζόμενος ἐκ τοῦ Μακέστου (Σιμαῖβ-σουγιού) καὶ τοῦ Ταρσίου (Καρὰ-σοῦ) καὶ δεχόμενος ἐκβάλλοντα αὐτὸν τὸν Ὀδρῦση (= τὸν Λωτὸν, Λύκον ἢ Νίλουφῆρ) ἐκβάλλει εἰς τὴν Προποντίδα ὁ Κιὸς εἰς τὸν Κιανὸν κόλπον, περιτέμνει αὐτὸν καὶ οἶπτει εἰς τὸν παραρρέοντα ποταμὸν τὰ αἰδοῖα αὐτοῦ, εἶτα δ' αὐθις ἐρασθεῖσα καὶ τοῦ Ἀττιος καὶ τοῦτον ὁμοιοτρόπως τὸν περιτέμνει καὶ οἶπτει τὰ αἰδοῖα του εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ πρώτου θύματος ὀνομασθέντα ποταμὸν Γάλλον: ἐγένοντο δ' εἴτ' ἀμφοτέρω οἱ περιταμόντες θαλαμηπόλοι τῆς θεᾶς καὶ οὗτοι ἐπεστάτου τῆς τελετῆς τῶν λουτρῶν εἰς τὸν εἰρημένον ποταμὸν: εἰθισταὶ γάρ, ὅπως λουσθῆ ἢ θεὰ ἕξ ἡμέρας πρὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἀπριλίου. Ὅτι δὲ ἡ Κυβέλη ὑπὸ διάφορον ὀνοματολογίαν ἐλατρεύετο ἐν τῇ Βιθυνίᾳ ὡς π. χ. ὡς Κυβέλη Νέμεσις, ὡς Κυβέλη Ἀλκή, βλέπε τὸν Διόδωρον (γ. 49) ἐνθα λέγει, «ὅτι τὴν Κυβέλην Ὀλύμπω τὸ πρῶτον συνοικήσασαν γεννησάι Ἀλκήν, καὶ τὴν θεὰν Κυβέλην ἀφ' ἐαυτῆς ὀνομάσαι» Περὶ τῆς λατρείας τῶν Βιθυνῶν δὲν ἐπέστη ὁ χρόνος εἰσέτι νὰ ὀμιλήσωμεν.

ὁ Δράκων (= Κιρκ-κεδζίτ) εἰς τὸν Ἀστακηρὸν καὶ ὁ Καλχί-
δων (= Κουρμπακλή δερε) εἰς τὴν Προποντίδα.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ἐάν ἔζη καὶ εἰς τοὺς ἡμετέρους χρόνους ὁ Λέσβιος χαρακ-
τηρογράφος Θεόφραστος ἀναντιρρήτως συμπληρῶν τὴν
ἀμίμητον εἰς χαρακτηρογραφίαν ἱκανότητα αὐτοῦ ἀδυνατοῦ-
μεν νὰ περιγράψωμεν τὸ πῶς θὰ ἔχαρακτήριζε καὶ τὴν παρ'
ἡμῖν ἀπὸ ἱκανοῦ ἀλματωδῶς προχωροῦσαν **Σχολαστικότητα**
τῶν Χυδαίστων, τῶν τὴν διγλωσσίαν διαλαλούντων, ἐν ᾧ
αὕτη ἀείποτε καὶ πανταχοῦ ὑφίστατο, τῶν φαινομενικῶς
μὲν ἐργαζομένων ὑπὲρ τῆς ἐκλαϊκείσεως τῆς ἑλληνικῆς,
οὐσιαστικῶς δὲ ἀντενεργοῦντων κατὰ τῶν ἐν τῷ Πανεπιστη-
μίῳ Ἀττικιστῶν τὴν **Δοξομανίαν** ἐνίων γλωσσολογούντων
οἵτινες ἐπὶ ξένης γῆς οἰκοῦντες καὶ ξενικὴν ὑποστήριξιν ἔ-
χοντες, τιτρώσκουσι θανασίμως τὴν μητέρα πατρίδα καὶ
γλῶσσαν αὐτῶν, χωρὶς νὰ ὄσι οἱ ἀρμόδιοι καὶ οἱ ἄξιοι τὴν
Μεγαλομανίαν τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπαγγελομένων, τὴν **Πα-
ραλυσίαν** καὶ τὴν **Κατάπτωσιν** τοῦ Κληρικῶν ἀξιώματος
καὶ τοῦ ἀγνοῦ σεβασμοῦ τῶν ἱερῶν τὴν **Κατάρρευσιν** τῆς
Φιλογενείας καὶ τοῦ **Πατριωτισμοῦ**, τὴν **Πόρνευσιν** τοῦ
ἥθους τοὺς **ἀργοσχόλους** καὶ **ἀισχρολόγους** τὸν **Μυση-
ριώδη** ἄνθρωπον τὴν **Βαρβαρότητα** τοῦ γένους τοῦ Κρούμ-
μου καὶ Σαμουήλ τὴν **Ἀτασθαλίαν** καὶ ἀρπακτικότητα τῆς
εἰρηνοφίλου Εὐρώπης, ἣς ἔνεκα ἀπὸ διείας τρεῖς ἡπειροὶ
(Εὐρώπη, Ἀσία Ἀφρική) στενάζουσι ἀπὸ τῆς φικριαστικῆς
καὶ ἀπανθρώπου ἀίματοχυσίας τοὺς **Συκοφάντας** τοῦ
κατὰ τοῦ ἐκ Κῆς Δερβέντ ἀτυχοῦς βιοπαλαιστοῦ διδασκάλου
κ. Δημητρίου Ι. Δημητριάδου διδάσκοντος ἐν τῷ χωρίῳ Σα-
ριδογάν τὸ **ἀνανδρον θράσος** τοῦ ἀείποτε αὐτεπαινοῦντος καὶ
οἰηματίου κ. Γ. Α. Πασχαλίδου φαρμακοποιοῦ. Τοὺς
Ὀμογενεῖς τε καὶ **ἑτερογενεῖς** ἀρπαγας τῶν κτημάτων

τῆς ἐν Χάλκῃ Μονῆς τοῦ **Καρύπη** τὰ **ψευδολογήματα**
τῶν ἀρμενικῶν φύλλων περὶ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως
Κωνσταντίνου μὲ 40 χιλιάδας στρατοῦ πρὸ τῆς Θεσσαλονίκης.

Τέλος πῶς θὰ ἔχαρακτήριζε τὸ νέον **ἄγος** ἢ τὸν **Πανα-
μᾶν** τῶν ἐράνων τῶν σεισμοπλήκτων τοῦ Μιυριοφύτου κτλ.
(Εὐλογημένε Χριστιανέ, ἀπλὲ λαέ, σὲν παρὰ βῆρ ζελλελεδὲν
γκαριπ ὀλανλαρά, ὀνλάρδα ζεφκ βέ δζουμπούς ἰλέ σάρφ ἐτ-
σινλέφ· γιαζικ Μιλλετὲ κι μποῦ γκιουνὲ καδάρ μπίφ χισάπ
ἀλάμαδι μποῦ Ἰανελὲρ Ἰτζούν.)

Ἀναντιρρήτως ὁ ἀμίμητος ἔγχρους κάλαμος αὐτοῦ, ὅπως
καυστικῶς θὰ ἐξωγράφιζε πάσας τὰς ἀξιωμαμέντους μορφὰς
τῆς κοινωνίας, οὕτω καὶ θαυμασίως, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ ἐμφαν-
τικῶς, θὰ ἔχαρακτήριζε ἐτέρωθεν τὴν αὐταπαρνησίαν τὴν
εἰλικρίνειαν καὶ τὴν ἐθελοθυσίαν τῶν ἀτόμων ἐν τῇ κοινωνίᾳ·
ὡς τοῦ μετ' ἐνθέρμου ζήλου ἐργαζομένου ὑπὲρ τῆς Ἐκκλη-
σιαστικῆς ἀνορθώσεως ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου ἀρχιμανδρί-
του κ. ἱερολογιωτάτου Νικοδήμου Ἀβρααμίδου ἐν Ἀμισῷ
καὶ τόσων ἄλλων ὁμοίων του τῶν τῆδε κακεῖσε εὐρισκομένων.

Χειρότερα ἀπὸ τὰ ἄγρια θηρία δαγκάνει ὁ **συκοφάντης**
ἀπὸ δὲ τὰ ἡμερὰ ὁ **κόλαξ**.

Μὴ θεά μου θυμῶνῃς, μὴ μ' ὀργισθῆς
σκέψτω, προσκυνῶ σε, καὶ νὰ μ' εὐσπλαχισθῆς.

ΑΝΥΠΟΜΟΝΗΣΙΑ

Ἀγαθόπουλος.—Ὁ Ἀγαθόπουλος μανθάνει ἔξαφνα, ὅτι ὁ ἀδελ-
φός του ἀπέκτησε τέκνον καὶ τρέχει εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

Καλέ!—Καλορρίζικο, φωνάζει ἀπὸ τὴν κλίμακα τοῦ σπητιοῦ,
εἰπέτε μου γρήγορα ἀγόρι εἶνε ἢ κορίτσι.

Ἀδελφός.—Τί βία ἔχεις νὰ μάθῃς, καλέ μου μονάδελφε, ἔλα
ἐπάνω πρῶτα.

Ἀγαθόπουλος.—Τί βία ἔχω!! θέλω νὰ ἰδῶ ἐπὶ τέλους τί ἐγείνα...
Θεῖος γὰ Θεία.

ΕΙΚΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

(Παρακαλῶ τὸν ἀναγνώστην τοῦ κεφαλαίου τούτου, ὅπως ἀναγνώσῃ τοῦτο μετὰ μεγάλης περισκέψεως καὶ ψυχρότητος.

ὁ ἐκδότης

Ἐγράψαμεν ἀλλεπαλλήλως καὶ ἐλαλήσαμεν πάντοτε ποικιλοτρόπως ἐν παντὶ εὐθέτῳ χρόνῳ, ὡς γνήσιοι πατριῶται τῶν **Θεσμιῶν**, διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ **Σεβασμοῦ** τοῦ **λαοῦ** πρὸς τὴν **Ἐκκλησίαν** καὶ τὸν **Κλήρον** καὶ ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ἐγένοντο **φειδωλοὶ** εἰς ὅλα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ τοῦτο παρὰ τινων κρινόντων **ἀβασανίστως** καὶ **ἐπιπολαίως** τὴν εἰρημένην περίπτωσιν ἐκρίθημεν ὡς

Θάξσει, λέγων τ' ἀληθῆς
οὐ σφαλεῖς ποτέ·
ἐλευθέρου γὰρ ἀνδρὸς τ'
ἀληθῆ λέγειν.

Ἦς

«Μήτε δίκην δικάσης πρὶν
ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης».

Ἦς

Je supplie le lecteur de lire
cet article avec la plus grande
attention et avec une parfaite
présence d'esprit.

Ἦς

The reader is requested to
peruse this article with special
attention and perfect presence
of mind.

Ἦς

Ich bitte den Leser diesen
article mit der grössten auf-
merksamkeit und mit einer vol-
kommener geisten-gegenwart zu
lesen.

ὄλισταί, ὡς μασόνοι, ὡς διαμαρτυρόμενοι, καὶ ὅτι ἡ μορὰ φαντασία τῶν τοιοῦτων ἐφαντάσθη, οὐ δ' ἔνεκα ἢ κατὰ τοῦ κλήρου ἀντιπολίτευσις ἡμῶν, ἢ κατὰ τούτου καταδρομὴ ἡμῶν. ὁ **Ἀντι ληρικισμὸς** μας.

Δυστυχῆς Κριτικὴ, Δυστυχῆς Ἀνθρωπότης!!

Ἄλλ' εἰς τούτους τε καὶ τοὺς ἄλλους ὁμοίως κρινοντας τὴν φάσιν τοῦ εἰρημένου **θέματος** διαβεβαιοῦμεν διαρρηδὴν ἀπαντῶντες ἄπαξ διὰ παντός, καίτοι πρὸς τοῦτο δὲν ἔχομεν τὴν ἀνάγκην, ὅτι **κριτικῶς** τε καὶ αἰσθηματικῶς πόρρω ἀπέχουσιν ἵνα ἀνεύρωσι τὸν ἀσφαλῆ μίτον τῆς ὑποθέσεως, ἀλλ' ἄς ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των, ὅτι οἱ ἀναφανδὸν καταφερόμενοι κατὰ τῶν ἀτοπημάτων τοῦ κλήρου, εἶνε καὶ οἱ ἀληθεῖς ὑποστηρικταὶ αὐτοῦ, οὐχὶ δὲ **κόλακες** καὶ ἀμετροπεεῖς καὶ ἀκριτοὶ σινηγοροὶ των.

Ἄς μάθωσιν οἱ τοιοῦτοι, ὅτι πρὸς τὴν σημερινὴν βιωτικὴν ἐξέλιξιν ὑπαγόμενοι μοιραίως, πρὸς τοὺς νῦν κειμένους νόμους (ἴητοι ἦθη καὶ ἔθιμα) τῆς κοινωνίας τρεπόμενοι, ἔχομεν ἀπόλυτον ἀνάγκην, ἀμετάτρεπτον, ὅπως ἐπέλθῃ νέα Ἐκκλησιαστικὴ κατὰ τὸν **τύπον** καὶ κατ' οὐσίαν τινὰ ἀνορθώσις, ἵνα ἀπαλλαχθῶσιν ἀμφοτέρω τὰ διαμαχόμενα μέρη τοῦ ἐφιάλτου τούτου τοῦ ἄγοντος ἀμφοτέρω εἰς ὄλεθρον· τοῦτο εἶνε πλέον νόμος τῆς νῦν **περιόδου**, οἱ δὲ κωφεύοντες εἰς τοῦτο καταφέρουσι τὸν ἰσχυρότατον κόλαφον τῆς καταρρεύσεως: Τοῦτο τὸ ἀπαιτοῦσι πάντες οἱ Θρησκευτικοὶ Σύλλογοι, πάντα τὰ Θρησκευτικὰ φύλλα, ἀγωνιζόμενα ὑπὲρ τῆς κατ' ἀνάγκην ἀνυψώσεως τοῦ Θρησκευτικοῦ φρονήματος καὶ τῆς ἀνορθώσεως τοῦ κληρικοῦ αξιώματος, ἵνα μὴ πάθῃ οὗτος ὅ,τι ὁ ἐν **Γαλλίᾳ κληρικισμός**.

Δέον νὰ γνωρίζῃ ὁ ὀρθόδοξος κόσμος, κυρίως δ' ἡ ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ὀρθόδοξος **Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή**, ὅτι καὶ ἄλλοτε οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχοληθέντες καὶ γραψαντες ἐν Ἑλλάδι τότε μὲν αὐστηρῶς κριθέντες ἐθεωρήθησαν ὡς κενὰ ἐπι-

θυμοῦντες, ὡς ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Κληρικισμοῦ, ὡς ἀντικληρικοί, εἶτα ὁμως, κοπάσαντος τοῦ σάλου, ἐκρίθησαν ὡς οἱ ἄριστοι πατριῶται καὶ ἔνθερμοι τῆς Ἐκκλησίας φρουροί, ἀφοῦ ἐπεκράτησε μετριοφροσύνη καὶ γενναιοφροσύνη εἰς τὰς σκέψεις: Ἄν δ' ἀγαπᾶτε τὴν πικρὰν ἀλήθειαν, ἦσαν οὗτοι μᾶλλον **λαϊκοί** παρὰ **κληρικοί**, εὐτυχῶς καὶ ἡ τάξις αὕτη ἄχρι σήμερον ἐξακολουθεῖ, ἐνῶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ κληρικοὶ ἔδει διὰ παντοίων μέσων νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεώς των.

Τὸ ὄρθον δὲ τῶν παρατηρήσεων αὐτῶν κατιδοῦσα καὶ ἡ μόλις τότε ἀναγεννηθεῖσα Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ τῆς Ἑλλάδος ἐθέσπισε ἐσκεμμένως ἐν τῇ κατὰ Ναύπλιον συνελθούσῃ πρώτῃ συνελεύσει τὸ **Νέον Καταστατικὸν** αὐτῆς· ὁ δὲ λαὸς ὁ εἰθισμένος μετὰ παλαιὰ του Ἐκκλησιαστικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα, ἀποβαλὼν ταῦτα ἐδέξατο τὴν νέαν τροπὴν τῶν πραγμάτων καὶ οὕτως ἐθίσθη εἰς τὰς νέας Κινονιστικὰς διατάξεις (μήπως δὲν θὰ γείνη τὸ αὐτὸ σήμερον καὶ ἐδῶ;) Οὕτω δὲ ἐτέθησαν τὰ πράγματα ἐκεῖ ὅπου ἀπῆται ἡ φορὰ των, ἀφοῦ καὶ ἡ Βουλὴ τὸ 1855 ἐπεκύρωσε ταῦτα:

Διατὶ τάχα σήμερον τὸ τοιοῦτον νὰ φαίνεται ἄπορον τῇ Ὁρθοδόξῳ καὶ Προνομίῳ Ἐκκλησίᾳ ἐν Τουρκίᾳ; ἀφοῦ ὑπάρχει προηγούμενον τοῦ τοιούτου (κατὰ τὴν Σύνταξιν τῶν Γενικῶν Κανονισμῶν τοῦ Κέντρου τῷ 1866); διατὶ ἀκατόρθωτον; διατὶ σκανδαλῶδες; ἀφοῦ Ἐκκλησία τε καὶ Κλήρος καὶ τὸ πλήρωμα θὰ ἀπαλλαγῶσι πολλῶν ἀτοπημάτων ἀξίων μομφῆς διὰ τὸν διαρρέοντα αἰῶνά μας; Τὴν σήμερον ἐλάχιστοι ὑπέμειναν (ἀδιάλλακτοι φανατικοί), ὅπως τυφλοῖς ὄμμασι νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὰς **βεβιασμένας** ἄλλοτε ἐκδοθεῖσας ἢ ἀποφασισθεῖσας Κανονιστικὰς διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας παρὰ διαφόρων Συνόδων, πλὴν τῶν θεμελιωδῶν διδασμάτων τοῦ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντος Μεγάλου Διδασκάλου τῆς Χριστιανοσύνης.

Ἐν τούτοις γράφοντες ταῦτα ὁμολογοῦμεν, ὅτι οἷας δυσχει-

μέρους ἡμέρας διερχόμεθα ἀναγνωρίζομεν τὸ χαλεπὸν καὶ τὸ ἀντίξουν τῶν περιστάσεων τοῦ ἔθνους· ἀλλὰ πότε τὸ φάσμα τοῦτο ἔλλειψε, καὶ ἄρα γε ἐν τῷ μέλλοντι θὰ λείψῃ;

Ἐπὶ τέλους τί μέλλει γενέσθαι· διότι καὶ ἕφ' ἃς συνθήκας βαίνομεν ἀγόμεθα εἰς ἀσφαλῆ ὄλεθρον, οὐδόλως δ' ἄπορον, ἵνα ἡ παράτασις τοῦ **κακοῦ**, τῆς **ἐκκρεμότητος** νὰ δημιουργήσῃ μείζονα κακὸν ἐξ ὧσων διαβλέπει τις διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ.

(Ζεβαλλὴ σανά βέ σοχρετλί Ἄνατολικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία Ἰδαρσε).

Ἄλλὰ καὶ τοιαῦτα γράφοντες ἠθέλομεν ἁμαρτήσαι ἐὰν δὲν ἠθέλομεν ὁμολογήσῃ, ὅτι καὶ μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ Κλήρου ὑπάρχουσι ὑπέριμα πρόσωπα, ἰσότιμα πρὸς πολλὰ ἔτετρα ἄτομα ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐργασθέντων, ἅτινα μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους θεῶνται τὴν κατωφέρειαν ταύτην.

Δύναται τις πλέον νὰ ἀντείπῃ, ὅτι τούτων καὶ τῶν τοιούτων διαρρηθμιζομένων θὰ εὐρεθῇ τις πλέον νὰ εὖρη στοιχεῖα κατηγορίας διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν μας κατάστασιν; Βεβαίως ἐν μέτρῳ οὐχί.

Διότι τότε οὔτε τὸ Κέντρον ἀποίνει θὰ ἠδιαφόρει, κατωχουρούμενον ὀπισθεν τοῦ Ἀνευθίνου, τοῦ ρητοῦ τοῦ **φιλαδέλφου**, καὶ τοῦ κόραξ κόρακος ἑμᾶτι δὲν βγάξει: Ἄλλ' οὔτε θὰ ἐτόλμα νὰ μετακαλῆ μεταθέσεις Μητροπολιτῶν πρὸς ἑξοικονόμησιν τῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν ἢ νὰ ἀδρανή ἐπιζημίως.

Ἄραγε τὸ ἐν Φαναρίῳ Θερησκευτικὸν Κέντρον τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας **ἀκολουθοῦν οἶαν ἀκολουθεῖ πορείαν** φρονεῖ καὶ πιστεύει, ὅτι συντελεῖ ὑπὲρ τῆς εὐνομίας, ἀγάπης τῶν Χριστιανῶν, ὅτι διαλύει τὰς διαφορὰς τοῦ πληρώματος, ὅτι ἱκανοποιεῖ νομίμως καὶ δικαίως αὐτό; οὔτω δὲ πρῶτον φρονεῖ, ὅτι αἶρει τὰς μεταξὺ τοῦ δυσηρεστημένου πληρώματος καὶ τοῦ ἀξιωμαμένου Κλήρου διαφορὰς; Ἀποροῦμεν, τῇ Ἀληθείᾳ, πῶς ἄχρι τοῦδε ἐκ πολλῶν καὶ αὐταποδείκτων τοιούτων ἀντιξῶν θεμάτων δὲν ἐσωφρονίσθη τοῦτο;

Ἄλλ' ἐλεύσεται ἡμαρ, ὁπότε οὐκ ἔστι μετάνοια τοῖς κρατοῦσι ἀδιαφόροις κληρικοῖς, ὁπότε δικαίως θὰ εἴπωσιν, ὅτι **τέτοιο κεφάλι τέτοιο ξούρισμα ἤθελε**, διότι βαῖνον ἐπισκολιᾶς, καὶ μὴ ἐπιθυμοῦν νὰ βελτιωθῇ, νὰ καθίσταται ἀντιλήπτω τῶν αἰτημάτων τοῦ ποιμνίου του ὡς Φιλόστοργος μήτηρ, (διὰ τὰ αἴρωνται δὲ καὶ τὰ προσχήματα προθυμίας καὶ φαινομενικῆς δραστηριότητος) παρῆλκει τὰ ζητήματα, οὕτω δὲ οὐ μόνον καθίσταται δημιουργὸς σκανδάλων διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν του νὰ κλονίσῃ προθελίνως τοιαῦτα ἀτασθαλίας τῆς ἀνοήτου Κληρικῆς Ἰσχυρογνωμοσύνης· ἵνα δὲ συγκαλύψωσι τὰ ἴδια ἁμαρτήματά των πρὸς ἀπολογία τῶν δυσχερῶνται οἱ νωθροί, ὅτι ὁ λαὸς ἀσεβεῖ, παραστρατεῖ τῆς νομίμου ὁδοῦ.

Οὐαὶ τὸ σκάνδαλον ἐξ οὗ τοῦτο

Ἔνεκα τούτου ἡμεῖς, καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ ἄλλοι, οὐ πανσόφιστα λέγοντες τὰ **σῦκα σῦκα** καὶ τὴν **σκάφη σκάφη**.

Δυστυχῆς ἔθνος ποῦ ἔχεις ἀναθέσει τὴν Θεολογίαν σου καὶ τὴν Ἐκκλησίαν σου εἰς τοιαῦτα ἀνάληγτα πρόσωπα, ἵνα μετὰ πικρίας θεᾶσαι σβεννύμενον τὸ Κλέος καὶ τὸ ἔνδοξον ὄνομα τῶν παρωχημένων χρόνων σου.

Καίτοι ἐκφεύγει τοῦ προγράμματος ἡμῶν, ἐν τούτοις χάριν **λόγων** προσθέτομεν ἐνταῦθα τὰ ἐξῆς, ὅτι δὲν κατέστη εἰς πολλοὺς κληρικοὺς νὰ γείνη ἀντιληπτὸν βασίμως, ἵνα θεμελιωδῶς γνωρίσωσι, ὅτι παρῆλθον ἀνεπιστρεπτὲ οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι τῆς **ἀγιότητος καὶ ἱερότητος τοῦ Παπᾶ καὶ τοῦ Δεσπότη** καθ' οὓς πᾶς λόγος κατὰ τούτων ἐθεωρεῖτο ὡς αὐτόχρημα ἕβρις κατὰ τοῦ Ὑψίστου: Ἔτερον ἐκότερον: Ἀφαιρουμένης τῆς περιβολῆς τοῦ κληρικοῦ καὶ διενεργουμένων τῶν νομίμων διατυπώσεων οὐδὲν μνήσκει εἰς τὸν κληρικόν, ὅπως εἰς τὸν ἀφοπλιζόμενον στρατιώτην.

Διὰ τοῦτο ματαίως χάνονται τινὲς **ἀνόητοι** κληρικοί, ὅτι

διατελοῦσιν ἀντιπρόσωποι τοῦ Ὑψίστου: διότι ἄλλος ὁ κληρὸς καὶ ἄλλη ἡ Θεότης: ὁ δὲ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ μολύνῃ ἄλλ' οὔτε νὰ κρατύνῃ τὴν Θεότητα διὰ τῶν κληρικῶν ἀτομικῶν ἀνομημάτων του: οὐδεμίαν συνάρειαν ἔχουν τὰ προσωπικὰ ἁμαρτήματα τοῦ κληρικοῦ πρὸς πρόσθετον ἀξίωμα ἐνὸς ἀτόμου, ὅπερ θεοκρατικῶς φέρεται.

Δεινῶς ἀπατόμενοι οὗτοι μωρίαν ὀφλισκάνουσι ἐὰν φρονοῦν, ὅτι π. χ. ὁ υἱὸς τῆς κυρᾶς Φροσύνης καὶ τοῦ Καπετὰν Γεωργίου δύναται ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς Θεολογίας νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ Μακαριωτάτου, Παναγιωτάτου, Σεβασμιωτάτου καὶ Θεοφιλεστάτου κτλ.

Οἱ μνημονευόμενοι κολακευτικοὶ τίτλοι, μνημεῖα τῆς ἄγαν θεοκρατικῆς περιόδου τῶν Βυζαντινῶν οὐδὲν ἄξιον ἔχουσι σήμερον· ἄλλως τε δὲ ἀντίκεινται πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου εἰπόντος τοῦ Χριστοῦ «ὕμεις δὲ μὴ κληθῆτε Ραββί» (κύριε), προσέτι δὲν ἐδέχθη οὕτως οὔτε τὸ **ἀγαθέ**, ἀλλ' ἀλλάζει ὅταν ὑμεῖς θέλητε νὰ εὐρίσκασθε εἰς ὑψηλὴν κλίμακα καὶ αὐτοῦ τοῦ Σωτήρος, καὶ αὐτοῦ τοῦ Ποιμένου νὰ εἰσθε Ἀρχιεπομύμενοι.

Σήμερον ἀρκεῖ δι' ἓνα ἐντιμον κληρικὸν ἐν σεμνὸν προσώπῳ καὶ οὐδὲν πλέον.

Εὐχόμεθα ὀλοψύχως, ὡς ὀπαδοὶ τῶν τύπων καὶ κανόνων, ὅπως γνωρίζωσι μετὰ στεροῆς πεπονήσεως π. χ. ὁ Σεβασμιώτατος Ἀνθίμος, ὁ Ἱερολογιώτατος Κύριλλος, ὁ Θεοφιλέστατος Γαβριὴλ καὶ ὁ ἀιδεσιμώτατος Παπᾶ Δαμιανός, ὅτι φθείρουσι ἀδίκως τὴν ψυχὴν των, διότι οὕτω τιλοφοροῦνται ταῦτα μόνον ἐδῶ ἔχουσι παράλογον ἀξίαν καὶ οὐδὲν ἕτερον ὄφελος.

Ὁ Χριστιανισμὸς, ἡ ὀρθολογία, ἡ κριτικὴ τῆς θεολογίας δὲν τὰ παραδέχεται αὐτά, μόνον εἶνε ἀρεστὰ εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀκρίτων.

Θάνατε, Θάνατε! πῶς δὲν πεθαίνεις;
μόνον ἀθάνατος πάντοτε μένεις;

Τὸν δίκαιον ἄνδρα μόνος ὁ χρόνος δεικνύει, ἐνῶ τὸν κακὸν καὶ τὸν οὐσιματῆν καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ θὰ ἠδύνασο νὰ γνωρίσῃς.

ΕΥΠΟΙΓΓΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΥ ΣΗΜΕΙΑ

Ὅτι ὁ φεμινισμὸς εἶναι *ἀναγκαῖον* κακὸν τοῦτο πλέον ταγγάνει ἀναντίρροπον, διὰ τοῦτο μυριάκις ἄχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἐλέχθη καὶ λεχθήσεται ἀκόμη παρ' ὄλων τῶν διαχειριζομένων δεξιῶς τὸν κάλαμόν των ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ὅτι ἡ *γυνή* θὰ ἀποβῆ πολύτιμος παράγωγος τοῦ ἀγαθοῦ, ἀληθῆς ἐνεργητικὸς ἄγγελος τῆς κοινωνίας.

Ἐκ τῶν ἀρχῶν τούτων ὁρμώμεναι καὶ μερικαὶ δέσποιναί καὶ δεσποινίδες τῆς ἡμετέρας πόλεως ἤχθησαν εἰς τὸ εὐχάριστον ἀποτέλεσμα καὶ ἴδρυσαν ἐν ἀπὸ τὰ συνήθη φιλανθρωπικὰ καταστήματα, ἅτινα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ Ἕλληνικὸς Χριστιανισμὸς εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὀνόματι «*Εργάνη Ἀθηνᾶ*», σκοποῦν τὴν διὰ τῶν ξερᾶνων συνδρομὴν τοῦ κοινοτικοῦ ταμείου διὰ προσόδων.

Ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ ἔχει ὑψίστην σημασίαν καὶ ὠφέλειαν ἀνεκτίμητον πρὸς τὰς ἄλλας μελλούσας βλέψεις τῆς Ἀδελφότητος, εἶναι ἡ σύλληψις τῆς ἰδέας καὶ ἡ πρωτοβουλία τῆς εἰσαγωγῆς τῆς θεατρικῆς παραστάσεως ἠθικοῦ τινος δράματος πρὸς τοὺς πολίτας τοῦ Ἀδάπαζα, πρωτοβουλία ἀξία ὑψίστης ἐκτιμήσεως ἦσαν δ' αὐταί: ἡ Σουλτάνα Μωῦσειάδου, Εὐτέρπη Χ. Παντελείδου, Ἀθανασία Παζιρκιάνογλου, Δέσποινα Ἀσδζιόγλου, Μαρία Πινγαλίδου, Μαρία Ἡλιάδου, Κατίνα Χ. Ἰωάννου, Μαργαρίτα Ἀθανασίου, ἔτι δὲ ἡ δνὶς Ἀγλαΐα Βιθυνοῦ καὶ Σοφία Σ. Παπαζογλου, αἵτινες ἠκολούθησαν τὴν παράστασιν βοηθοῦσαι κατὰ τὰ διαλείμματα αὐτῆς κλειδοκυμβάλου. Εὐγε δι' ὅλους των, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὴν συλλαβοῦσαν τὴν πρωτοβουλίαν κ. Θεοδώραν Ν. Ράλλη.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Διὰ τοὺς κ.κ. Γ. Δ. Παχτίκον μουσικοδιδάσκαλον
καὶ Γ. Α. Πασχαλίδην φαρμακοποιόν.

Ἄναγκαῖα μὲν ἀπάντησις διὰ τοὺς κακολογούντας,
ἐπιβαλλομένη δ' ἐξήγησις διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὰ πράγματα.

Κύριε...!

Εἶχομεν στερορὰν ἀπόφασιν, ὅπως τὸ τεῦχος τοῦ Δ^{ου} ἔτους τοῦ ὑφ' ἡμῶν ἐκδιδόμενου περιγραφικοῦ Ἡμερολογίου νὰ εἶναι πλέον ἐλεύθερον τοῦ προσωπικοῦ νοσήματος, ἀλλ' ἐπέπρωτο καὶ τὸ ἔτος τοῦτο, ὅπως παρελκόμενοι ἐκ τῶν πραγμάτων ἐκόντες ἀκόντες, νὰ ὑποστώμεν τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν τοῦτο νόσημα καὶ δι' ὀλίγων ἐκθέσωμεν τὰ ἐλατήρια τοῦ καθ' ἡμῶν ἀγῶνος δύο πρώην φίλων ἡμῶν, συναραχιωτῶν καὶ συμμαθητῶν.

Εἶναι ὑπερβέβαιοι, ὅτι ἡ χαρακτηριστικὴ *σιωπὴ* εἰς πολλὰ πράγματα εἶναι λίαν τελεσφόρος καὶ ὁ ἀσφαλέςτατος λιμὴν τῆς περιφρονήσεως, ἀλλ' ὁ δαίμων, ὅστις παντοῦ εἰσχωρεῖ πάντοτε διὰ *κακόν*, δὲν ἀφίνει καὶ τὸν πλέον ψύχραιμον καὶ ἐγκρατῆ νὰ ὑπομείνῃ τοὺς πειρασμούς. Καὶ πάλιν θὰ παρεκάμπτομεν τὸν σκόπελον τοῦτον, εἴαν εἰς τὴν *σκηνὴν* καὶ *συναυλίαν* τῆς κατηγορίας δὲν ἐξεφύτρωνε μετὰ τρίμηνον γλυκὺν ὕπνον καὶ ὁ κ. Γ. Δ. Παχτίκος, καὶ δὴ μὲ τοιοῦτον μοχθηρὸν σκοπόν, ὡς ἂν κἀτί τι νὰ γίνεταί παρ' ἡμῖν ἐν τῇ κοινότητι καὶ διὰ τὸ ὅποιον περὶ πολλοῦ ποιούμενος, ὡς μεγάλτιμος πατριώτης (ἐν ἐλλείψει ἄλλων), συγκαλεῖ καὶ πολίτας καὶ Ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς πίστεως τοῦ λαοῦ. **Δυστυχῆς κουτοπονηρία!**

Ἄμφοτέρους τοὺς κυρίους τούτους βεβαιοῦμεν, ὅτι λυπούμεθα τόσον διὰ τὸν κ. Πασχαλίδην ὅσον καὶ διὰ τὸν κ. Παχτίκον πᾶς ἐκ τοιούτων θεμάτων ἄχρι τοῦδε δὲν ἐσωφρονίσθησαν καὶ κατέρχονται εἰς τὴν δημοσιογραφίαν.

Δὲν ἠδυνήθη ἡ περίνοια τους νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι εἰς *ξένην ἀχυριόνα οἰκοῦντες* περὶ ἀσχέτου αὐτοῖς θέματος λαμβάνουσι τὸν λόγον; ἐνῶ ὁ ἀνταγωνιστῆς των ὢν *προσω-*

πικὸς ἀντίπαλος τοῦ πυρὰ τῶν Βουλγάρων δολοφονηθέντος Μητροπολίτου Μελενίκου ἔχει ἀναφερθῆ ζῶντος δι' ὄλων τῶν νομίμων μέσων **ἐκεῖ**, ὅπου πᾶς χριστιανὸς ἀναφέρεται, καὶ ἔχει **λογικῶς τε** καὶ **νομικῶς** πάντα λόγον νὰ ἀνακινή τὸ θέμα, ὅπως θὰ ἔπραττεν εἰς ὁμοίαν περίπτωσιν πᾶν πρόσωπον, πλειότερον δὲ ὁ κ. Πασχαλίδης διὰ τὰς προσωπικὰς οὐσιαστικὰς διαφορὰς του; ἀλλὰ καὶ μήπως δὲν κάμνει;...

Δὲν ἐννοοῦμεν διατὶ τὴν φροντίς ἀνωφελεῖς, διατὶ τὴν μέριμνα, ἀφοῦ οὐδὲν ἔπραξαν ζῶντος ἐκεῖνου; Τί ὄφελος ἐκ τούτου θὰ προκύψῃ δι' αὐτούς; Τὸ ἔθνος εἶναι εἰς θέσιν νὰ πράξῃ, ὡς καὶ ἔπραξε καθὼς ἤθελε· ἐπὶ τέλους τί ἐννοοῦσιν οἱ ἀγαστοὶ ἡμῶν φίλοι ἀνακινοῦντες τοῦτο;

Ἄλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐχ' οὕτως ἔχει ἀναγνώστα· ὄπισθεν τῆς αὐλαίας ταύτης τῆς ὑπερασπίσεως ἐνὸς ἀποθανόντος κληρικοῦ δὲν εἶναι ἡ ὑπεράσπισις τοῦ ἔθνους, διότι τὸ ἔθνος, ἡ Ἐκκλησία παρὰ τῶν ἀτόμων τούτων δὲν ἐξαρτᾶται, ἀλλ' οὔτε ὁ ἀποθανὼν **ἔδωκε** τοιαύτην τινὰ **ἐντολήν** αὐτοῖς, ὅπως μετὰ θάνατον γείνωσι **πληρεξούσιοι του**· ὑπεράνω πάντων τούτων κίται ἡ **προσωπικὴ ἐκδίκησις** ἀμφοτέρων διὰ **πολὴν παλαιὰ πράγματα**, διὰ τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ μὴ διαλέξουν τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἀλλὰ ἐτέραν μᾶλλον **ἀνδρικήν** καὶ **ἀρμοδίαν** αὐτοῖς περίπτωσιν.

Ἄν δὲ ταῦτα εἶναι γνωστὰ εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἄδαπαζαρ καὶ τοῦ Ὁρακιοῦ, εἰς πολλοὺς ἐπειδὴ εἶναι ἄγνωστα, διὰ τοῦτο χάριν αὐτῶν ἀναγκαζόμεθα νῦν προκαλούμενοι νὰ ἀνακινώσωμεν τῷ κοινῷ, ἵνα πᾶς τις γνωρίζῃ ἕως **ποῦ βαίνομεν**, διὰ τὰ ἐκδικηθῶμεν ἕναν ἀντίπαλόν μας.

Ὅθεν γράφοντες ταῦτα ἀναφερόμεθα εἰς τὴν σκηνὴν ἐκείνην, ἣτις ἔλαβε χώραν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Μητροπόλεως συνελεύσεως τῆς ἀγγελίας τῆς δολοφονίας τοῦ Μελενίκου· ἐνῶ δ' ἐκεῖ παρουσία τοῦ Μητροπολίτου Νικομηδείας κ. Ἀλεξάνδρου ἐδόθη τῷ εἰρημένῳ κυρίῳ **ἡ δέουσα** καὶ **ἀποτελεσματικὴ ἀπάντησις δι' ὀλίγων**, οὗτος μὴ σεβόμενος τὴν πράξιν ταύτην (καὶ τὴν χαρακτηριστικὴν σιωπὴν τοῦ Μητροπολίτου πολλὰ γνωρίζοντος διὰ τὸν δολοφονηθέντα σχετικῶς μὲ τὴν διαγωγὴν του ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ), ἡ δὲ στάσις αὕτη προῆλθε συνελεύσεως τῶν ποικίλων **διαφορῶν** ἡμῶν μετὰ τοῦ δολοφονηθέντος, δι' ἃς δὲ διαφορὰς οὐδὲ **λέξιν** ἠδυνήθη οὗτος νὰ ἀντεπλήξῃ, παρασπονδήσας ὁ **προσωπικὸς** ἡμῶν ἀντίπαλος πρὸς τὰς **κοινοτάτας** ἀρχὰς τῆς ἀνθρωπότητος κατῆλθεν εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα ἐν τῷ «Ἀμερολήπτω» (11 Ἰουλίου 1913) καὶ γράφων ἐκεῖ διὰ τοῦ σατανικοῦ μέτρου τῆς **αὐτοδιαφημίσεως** ἡμεῖς καθ' ἡμῶν, ὅσα ἡ μεμολυσμένη καρδιά αὐτοῦ τοῦ

ἐχάρισε. Περιφρονοῦντες πάντα τὰ γραφόμενα τοῦ ἐν λόγῳ κυρίου παροπέμπομεν πάντα ἐπιθυμοῦντα διὰ νὰ μάθῃ **τίς ὁ αὐτοχειροτόνητος οὗτος πρωτελευταῖος τῶν πατριωτῶν** εἰς τὸ πλήρες κείμενον τῶν Κοινωνικῶν Σελίδων ἡμῶν.

Ἐγνωρίζομεν, ὅτι ἐν τοῖς κοινοτικοῖς θέμασι καὶ ἄλλοις διῃστάμεθα μετὰ τοῦ ἀτόμου τούτου, ἀλλ' οὐδέποτε ἠλπίζομεν, ὅτι οὗτος **ἀνάνδρου** καὶ **ἀνωνύμου** διατριβογράφου πρόσωπον ἐνδυνάθει ἤθελε μᾶς ἐπιτεθῆ τοσοῦτον σκαιῶς.

Μετὰ τὴν σαφῆ δήλωσιν τῆς συντάξεως τοῦ «Ἀμερολήπτου» ὅτι ὁ ἀνώνυμος διατριβογράφος, ὁ αὐτεπαινούμενος, ἦτο ὁ κ. Πασχαλίδης (καθότι ἐν τῷ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν φακέλλῳ του εὑρέθη ἡ ἀνταπόκρισις), ἔξ ἀισχύνης πρὸς τὸν ἀνθρωπισμὸν σιωπῶμεν καὶ παραδίδομεν τῷ κοινῷ τούτου, ἵνα ἐξενέγκῃ τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασίν του.

Ἐγνωρίζομεν, ὅτι **οὐκ ἐὰν καθεύδειν τὸ τρόπαιον τοῦ Αὐτόχθονος** τὸν εἰρημένον κύριον, ἀλλ' οὐδέποτε ἠλπίζομεν μέχρι τοῦ σημείου τούτου νὰ κατέλθῃ, ὅπως πρὸς κορεσμὸν τῶν θεμιτῶν εἶτε ἀθεμίτων μυστικῶν διαθέσεών του νὰ μᾶς ἐπιτεθῇ οὗτος: **ἀλλ' εἴθισται τοῖς Κλαζομένοις αἰσχρολογεῖν**. Λυπούμεθα..., καὶ δὴ μυριάκις.

Ἄλλὰ τί νὰ εἴπωμεν καὶ διὰ τὸν μετὰ τρεῖς μῆνας βαλτὸν ἢ σκοπίμως ἀφυπνισθέντα κ. Γεώργ. Δ. Παχτίκον;

Δὲν σᾶς ἀρᾶσει κ... ἡ περιφρονητικὴ σιωπὴ ἡμῶν προελθούσα συνεψεία ἐπιμόνου παρακλήσεως πολλῶν ἐντίμων φίλων ἐνταῦθα, τῶν ἐπακριβῶς γνωρίζοντων τὰ καθ' ἡμᾶς; Ἡ μήπως ἐπιθυμῆται **ὁ αὐτόπτης μάρτυς τῆς σκηνῆς Μητροπολίτης Νικομηδείας κ. Ἀλεξάνδρος** (ὁ οὐδέποτε ἀναθέσας τὴν προεδρείαν εἰς τὸν κ. Πασχαλίδην, διὸ ψευδεταί οὗτος) ὁ **σιγήσας πρὸς τὸ συμβᾶν, μήπως δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ τὸν λόγον**, ὡς μόνος **ἀρμοδῖος**; ἢ πρέπει νὰ ἀγῆται καὶ νὰ φέρῃται παρ' ἡμῶν; σιγήσας δὲ τελείως ἔπραξε **καλῶς** ἢ **κακῶς** τοῦτο δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ κέφι ἐνὸς Παχτίκου, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν τὴν διαμειφθεῖσαν μεταξὺ ἐκεῖνου καὶ τῶν Πατριαρχείων διὰ τὴν προστασίαν (ἢ σωτηρίαν) τῶν τέκνων, τοῦ ὡς μὴ ὤφειλε, **αἰτία τοῦ δολοφονηθέντος Μητροπολίτου** ἀλλαξολοπίσαντος Λαζοῦ: ἔστωσαν βέβαι ὅτι ὁ Μητροπολίτης σιγήσας, καίτοι εἶχε πολλὰ ράματα διὰ τὴ γούνα τοῦ δολοφονηθέντος, περιεφρούρησε τόσον τὴν κληρικὴν τιμὴν του, ὅσον καὶ τοῦ ἔθνους, ἦντινα οἱ ἄκριτοι δύο μεγαλειόβουλοι πατριῶται νῦν τὴν παραβιάζουσιν Ἐνταῦθα δὲν θέλομεν ἐπουσιῶδη θέματα, ἀλλ' ἀνεφέρομεν τὰ ἀπώτερα καὶ λέγομεν **ἐν ὄσῳ ἡ ψυχὴ τοῦ Ἀνατολίτου Ἀμπαδῆ Γιοβάν** ἐν Γιάλοβα θὰ σπαράττῃ ἐκ τῶν ἀνομιῶν τοῦ δολο-

φονηθέντος καὶ τῶν στεναγμῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀλλοξοπιστίσαντος λαοῦ, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ ἐκ τῶν στεναγμῶν τοῦ στρατιωτικοῦ λαοῦ Ἀνδρονίκου, οὐδέποτε θὰ παύσωμεν, ἵνα ἀναθεματίσωμεν τὸν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων θεία δίκη δολοφονηθέντα, ἀλλ' οὔτε ἐπιτρέπομεν εἰς ἀναρμόδια πρόσωπα νὰ μεταχειρισθῶσιν ἀμετροφρεῖς ἐκφράσεις, διότι ἀφοῦ ἐκάμαμεν τούτων σμικρὰν τινα ἀναίρεσιν ἐν τῇ ἡμερῇ «Νέα Ἀνατολή» (24 Ἰουλ. 1912) καὶ τέλος εἰς τὸν «Ταχυδρόμον» 9 Ὀκτωβρίου 1913 τοὺς παρεδώσαμεν εἰς τοὺς ὄνυχας τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ἄλλ' ὡς ἔλθωμεν εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς: Παρερχόμενοι ὅσα ἐγράφησαν ἐν τῷ ὑφ' ἡμῶν ἐκδιδομένῳ Ἡμερολογίῳ σχετικὰ περὶ τῶν κ. κ. τούτων δηλοῦμεν, ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος ὁ ἐν Ἀθήναις Σύλλογος τῶν Μικρασιατῶν Σπουδαστῶν ἐπιθυμῶν ἐνεργεῖα χορηγοῦ τινος, ὅπως καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βιθυνίας ἐπεκτείνῃ τὴν προστατευτικὴν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν, διέταξεν ὅπως ἀποσταλῶσι καὶ ἐκ τῶν ξενοφώνων χωρίων τῆς Βιθυνίας **πτωχὰ μὲν ἄξια ὅμως κοράσια**, ἐποπτεῖα τῶν γνωστῶν αὐτῷ προσώπων κ. κ. Μ. Βιθυνοῦ, Μωϋσέως Μωϋσεΐδου, Π. Ἰατροπούλου, Γεωργίου Πασχαλίδου καὶ Γ. Δ. Παχτίκου, εἰς τὸ ἐν Σμύρῃ Ὀμηρεῖον Ἀνώτατον Περθυναγωγεῖον τῶν Θηλέων πρὸς διδασκαλίαν τῶν, ἵνα ταῦτα μετὰ τὴν ἐκεῖ ἐκπαίδευσιν τῶν ἐξυπηρετήσωσι τὰς πτωχὰς πατρίδας τῶν. Τῆς τοιαύτης ὑποτροφίας τοῦ εὐγενοῦς Ἀνατολίτου καταχρασθέντες οἱ κ. κ. Γ. Δ. Παχτίκος καὶ Γεώργιος Α. Πασχαλίδης ἀποστέλουσι ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ μὲν τὴν ἀνεμιάν του, κόρην τοῦ ἀδελφοῦ του Θεοχάρους ἐν Ὀρτάκιοι, ὁ δὲ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα. Τὸν κατάφορον τοῦτον σφετερισμὸν **τοῦ δικαιώματος πτωχῶν κορασίων** καὶ τῶν εὐγενῶν διαθέσεων τοῦ χορηγοῦ ἡμεῖς δικαιωματικῶς καταγγείλαντες καὶ σφόδρα διαμαρτυρηθέντες εἰς τὸν εἰρημένον Σύλλογον διὰ τὴν ἐν τῇ ἀπαρχῇ τῆς ὑποτροφίας συμβᾶσαν κατάχρησιν τῶν φίλων μας, ἀμέσως μετὰ πολλῶν ἐπαίνων ταῦτα ἀπεβλήθησαν διὰ τῶν ἀρμοδίων προσχημάτων ἐκ τῆς Σχολῆς, πλὴν τῶν δύο **πτωχῶν**, ἅτινα εἰσέτι ἐξακολουθοῦν ὑποτροφόμενα καὶ πρὸς ἐπίμετρον ὁ Σύλλογος **κατηράσθη** τοὺς σφετεριστὰς τῶν εὐγενῶν διαθέσεων τοῦ πατριώτου, καθὰ τοῦτο ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 Ἰανουαρίου 1909 ἐπιστολῆς τοῦ Συλλόγου πρὸς ἡμᾶς. Ἰδοὺ πατριωτισμός, ἰδοὺ ἀνθρωπισμός, ἰδοὺ ἐκδίκησις, ἰδοὺ περίπτωσις πρὸς κορεσμὸν τῶν παθῶν: Ἄκους ἀναγνώστα.....! (Διὰ τὸν τριᾶστερον * * ἱατρὸν)

B.

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΕΙΟΝ ΕΝ ΑΔΑ ΠΑΖΑΡ

Ἄριστα καὶ καλλιτεχνικώτατα

λειτουργοῦν εἴνε

ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΧΝΟΥ

κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

Παρακαλεῖται πᾶς πατριώτης, ὅπως πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἀνά χειρας ἔργου καὶ προκοπὴν αὐτοῦ προσφέρει τὴν ὑλικὴν του ὑποστήριξιν.

Ἡ ἔκδοσις

Τιμᾶται ἀντὶ 2 γροσίων